

Anna Fischerová Martenovi_02

Vytvořil: Michal Topor IPSL

Praha 13. VII. 1924

Milý příteli,

tento listek Vás má připravit, resp. vysvětlit
přísti knihy, kterou Vám dedikuji úplně ne-
známá literární veličina. Ta kniha, je vel-
mi rationalistická, velmi demokratická, má vni-
lec mnoho vlastností, které máte pravdě & jasce.
Ale protože je přes sto let stará, snad je oměr-
ně. Chvilmi mám pocit, že jsem spáchala
skutečně literární hřích, (škoda! teď již zase
slučuji v jediný celek svůj skutečný a
svůj pseudonymní subjekt), ale jindy
mívám slova itechy pro své rozsáhlé
literární já, které je nad tím velmi
nestátně. To pak bývají velmi živé dialo-

mi nespokojení, - Rd
se hledám v to jin
o své své to
theologie a pod. po
snad vůbec energii,
se nemine ne je
spisobem sedět v
da se psát, - teď po
tému "bestiářnost".
jak mám v úmyslu,
- to je práce jen pro
vyfoni mi to od a
jinam. - Ale poznání u
ji Vás jisti, raději bych psala
nicméně je vše krásy, - o Vaši
to mám u pro své celou
ale jsem také rozvášněna a v
dívám se Vám to
všechno v se na své,
dohra do Klementinské - A
se. v. v. v. V do o to.

gy. Někdy při nich tvrdívám, že Mrs. Wolstone-
craftová má ke kultuře a k dílu muze vztah,
jenz by se mohl nazvat „kritickým parad-
zem.“ Oh promíňte, - nesmím přece citovat ne-
třetěné věci. A snad jsem ani plně nepoch-
pila význam Vašeho termínu -

Bolí mne skutečně, že Vám posílám tak
málo aristokratickou, tak málo mojí
knihu. Přeji jí přijetí ve Vaší kolekci
nerozřazených knih.

S pozdravem

A. Fischerová.

V Páru 8. 1. 1905

Vážený příteli,

děkuji Vám za laskavou vzpomínku. Zastíla mě
v té náladě a skleslosti a šisnem, která u mne vládne
jez delší dobu a připravuje mi mučení, na jaké se
nepamatuji z žádné ze svých dřívějších krizí. Z těch
divokých vln bolesti nevystupovalo skoro nic tak první
a určité, co by se dalo zachytit a pojmenovat, stanovit
jako příčina. Ale vim, že se do paroxysmu stupňoval
pocit, být mimo svět. Mám jej ovšem stále, a ozni-
vá ve všech fázích, ale dosud vždy se k němu počila
víle a naděje, přiblížit se, - nyní však je jako ubita,
práve jako víra v zachování energie. To zni skoro
krizně, se jako pouhání proti všemu, co jsem dosud vyžná-
vala, ale ten děsný pocit mě nepouští. Jsem jim tak
zemdlena, skoro paralysována. A ten chladný pozor-
něi orgán, který se dívá na to vše a volá d'oiseau,
- oh, znám, jej jako by jej znate, - ten konstatoval, že ta
energie ovšem asi nevyžila na prázdno, rozměnu-
v i vahu celk stvoření, někde se se as uplatní a při-
sobí dale, - ale ne v rámci mého individuálního pívota.

me nespokojim, - do
se hledam v to
co mne mize +
filozofie a pod. po
snad vides energie
se nemine nje
spisoben udrzet
da se prout, - ted po
toun "bozstnost"
jak mam v umyln,
- to je prout jen prout
vyloni se to do a
jakam. Ale prout
ji vas jate, radte bych psal
nich je vici krizy, - v
to mamena pro mne celou
all pen tak roversim a
dlsnou lozumi. Smim vas
vzpomenu, rase na mne,
dehis do krasneho
se. prout v do o to.

Mněda jsem ani chud ani odvahu k práci, nějaká pla ne-
milostrdná ruka mě tlačila k zemi a držela každou
myslenku, která měla odvahu vynořit se. Mě já jako by
bylo postoneno, nemohlo přijímat a asimilovat. Byla
jsem docela mimo svět, jako by život byl ^{jak} ^{by} ^{moře} vy-
číravající škála a já někde daleko, odtřezena od
ního, nenávratně odloučena, někde v tme, v bow
u, až se mi hrůzou stácelo vědomí.

Práv jste si, abych Vám psala hodně egotisticky. A
snad se až příliš ridím Vaším právím, snad se jim
dávám svádit k přílišné neskromnosti. Pominete?
Má důvěrná dobrodružství v poslední době byla prá-
ně takového jasn, - a mám-li být upřímná, nemo-
hu je pomínat mlčením. Ale netušila jsem ani, že
Vám sdělila radost, že cítíte zvrázení a smutek
a sklamaní. Znam tento ton z Vašich dřívějších
sdelení, - mám však tak první vědte, sama neví-
m odvodněm přesvědčením, že Váš život je es-
sen, aby se všech smátek a bolesti se probíjorval
z harmonii. A tak jsem si představovala, že máte v so-
bě nyní světleji. Mamala jsem se? Váš listek mi praví,
že ano, a přeci zase utváříte tu mou věn, že pře-

myšlete imagin a depressi. Práv tím, že máte tak jernou
věn v hravých energii a v pakou vrostu, že před vás
klym nebrakem rozrátu Váš dardé práce uchrání. Ob-
divuju se té Vaši suverenitě, a už dovedete ovlád-
nout své bolesti, a přesně metodicky pracovat. Ale chá-
pu také, že krása Vašich věs a intelektuálních
dobrodružství Váš dardé práve i přes utápení nemo-
ci, přes důvěrní i fyzické bolesti. Chápu, že také. Práv
mi nejspolejší dobrodružství svého intelektuálního
mladí. Ano, je mnoho světle ve Vaši knize - Ty mám
je jednou z oných krásných knih s nimž se
jsem nikdy hotoví, k už se vracíme znovu
a znovu. Hlavně tehdy, když se nám zdá
že vstupujeme v novou fázi, že jsme vrostli
něm. Je z těch knih, které jsou fermentem i kri-
teriem vývoje. Kdykoli je vrami do ruky, vchází
mi nad jímí stránkami nové světle, tím nová
spojení myšlenek, dosud nepostřehnuté, - a vždy více
chápu, do jaké míry je to celek, v němž nejmenší
částka organicky se poj s ostatními. Proč jsem
nad touto Vaši knihou ~~int~~ nejménšim to, co
vlastně nad každou Vaši práci. Všecky mi dávaly impuls

Praha 15. května 1906

14 : 17 / 7 5 / 0 0 : 2 0

jemud a hlubit intelekt, - a nad mnohými vědami jsem prožívala
nalezení vlastního ja.

Možná, že jsem Vám již psala o tom, - že se opakují, - baki,
prosim, ~~o~~ omluvte věčnosti, kterou pa to k Vám chovám. -
O těch, dvacet a devadesati otázkách, dohodách a kombiná-
cích" bych byla ráda Vás slyšela hovorit, abych nahlédla zase
jednou o ty kouzelné zahrady Vašich myšlenek. Je to jakés,
nová řep, kterou mi otvíráte svými slovy, svti tak krásné
psychicky, že nemim, co by se mi vyprávělo. -

Přeji Vám, aby Nový rok dal Vašemu životu světlo
a teplo, abyste se nesetkával s trudem na svých cestách.
Máda se Vám snad, co jsem psala na předěle strachu
o harmonii, k níž se mi zdá, že život přejímám, ~~snad~~ ut-
dostatečným pochopením Vašeho smudku. Ne tak se to nemí
te vykládá, - je mi příliš blízký takový důvěrní stav,
všecko to, "nordické" v bojích nitra.

Mám také prosbu, kterou jsem snad měla již
umístít ~~frank~~ než na konci svého dopisu. Směla
bych se také někdy těšit na Vaši návstěvu. Nemim, se-
přicházím-li Vám s tím příliš nevhod, - a proto si
netroudám dát svému porvání určitější formu. Ale byla
bych velmi šťastna, kdybych Vás některé odpoledny mohl
uvidět, - ac mim, že té poeste, toho oveduší soustředěnosti,
které jsou dány a Vám vytrvavny ve Vašem okolí, zde nemim,
nybrž vidím ten rozdíl, který hradečany a jedné stra-
ny a blízkost Písnic s druhé se zdají symbolisovat.
Mimim se, prosim, psala-li jsem někde o ni. - A smím dou-
fat v ~~období~~, že a břípněde mi porvání!
Suprimmim ~~hordeaven~~

Anna Fischerová.

V Praze 5. května 1905

Milý příteli,

nemyslila jsem nikdy, že příležitost, při níž
mně dojde nějaká zvěst o Vás nebo z obla-
sti Vašeho života, bude tak nevyšlovně
smutná. Přijmete výraz mé nehlubší zou-
stasti. Vím sama, jak působí takové
rány osudu, které nás nemilosrdně po-
staví před tmavou propast, v níž mizí
vše, co je nenahraditelně straceno; tím
žal je nemožno pochopit to prázdno,
do ně, jíž se najednou rozere prostřed

LA 117/75/00213

cesty života a mti zrak, strácat se v těch
nedohledných hloubkách -

Nechej Vás znarovat mnohými slovy, pro-
tože i ta, která by se snažila co nejvíce
dat utech, by se osvědčila slabými a vy-
smívala by falešně v okamžicích, kdy
smutek a stesk, nad nenahraditelnou a ne-
navratně ztraceným je tak bezprostředně citen.
Mně možno vynalouvat bolest, - ale smím
Vás snad ujistit, že ji dovedu sdílet a
vzít se s ní.

Nevim ani, kam Vám poslat tyto řádky
zdvojit-li se v Bani či vrátíte-li se do
Bratry. Ale doufám, že Vás zastihou.

Zdraví Vás přátelsky
Anna Fischerová

Bratry 15. května 1966

Vážený příteli,

Prožila jsem několik krásných dnů na
celé Vaše dialogy a jsem si na
všecky ty další, upokojení a radostné po-
žitky, kterými mě vždy ještě zabavujete.
Nad každou z jeho věcí, tak sladce hu-
debně sladkých, je možno se zasnit,
ponorit se v meditaci a zabloudit se
v dalších krajiny dále, je otvírá jako
zářákem.

Chápu a miluji ten pořádek formy
a plně slovy méně vybranými du-
ševních, foudů v tvar zella vědy, pod-
miněný určitými strukturou tak jako
krystal větších neostů; se formě ulu-
libovolnost, výběr písma zákonitost

Rozumím, proč vidíte v distinkci látky
a formy vlastně jen nutnost dialektiky
a analýzy. Vyrazové prostředky toho kritického
umění jsou znaky, symboly, jimiž
smyslel, vnímal jevy a věci.

Bojím se skoro, že jsem se některými
svými slovy někdy objevil v nepravém
světle, - zvláště svým dopisem po vaší
přednášce, - jako bych byla z těch, kdo
hledají "kritérium života" v umění v tom,
jak velmi je v něm zobrazena skutečnost.
Ale ten názor je mi docela cizí, - a formulován
jsem špatně co mi tamto na mysli.

Je mi také jasny požadavek "stilové jednoty",
- neboť když jsem nahlédla do
starých řeckých kultur zaujala me
jejich velmi vyspělá forma ve všech
projevech života i umění, - něco, co vy-
nikalo tím více srovnáním s dnešním
jeho roztržností.

Děkují Vám mnohokrát, za tak krásný dar,
za všechno světlo, jímž prozáříte
mýšlenky, za všechno bohatství, jež dává

Zdraví Vás přátelsky

A. Tischerová

LA : 17 / 75 / 00222

V Praze 21. II. 1966

Milý příteli,

nedíste se a uhněvete se a uhněvete se, že
mz rose písn, ale mně je tak smutno, byl
zcela bez spojení s Vámi a myslím o Vás!
Řekl jste si, že mi budete psát, ale to bylo
tak na dlouho a na neurčito - a já nemohu
čekat. Připadá mi, že život ubíhá a unika;
každý den jako by se marně obíhal po slun-
ci, jako by chtěl být nádherným romantickým
kvetlím - a zatím padá zradily, nevykročily se
stromy života k zemi. Oh, to je snad velmi
nejasný, nelogický, spletitý obraz - ale zpo-
hluj přece snad ten podzemní svět bez
těšnou náladu, klouon nosím v duši. Kde
mi hlavy pořádek jako by smutně pletl let

podajících listů. Jen máci plně vyřít ten smutek, jímž
je v tom zručen --- Je těžký jako smrt. Chtěla
bych jej přemínit v sílu, jež by byla pro celou
moji bytost odušnou a ničivou, aby mi stráž-
ila hřibky jako mi dříve a ničící divěrně.
Někdy se mi zdá, že již dovedu dělat ze svých
bolestí otravné sladky pro sebe --- Ale ne, ne,
nebudu Vám tak psát, nesmím Vám vůbec
říkat takové věci o mém životě, který mi teď při-
padá již jen jako pokání, v němž se má
navrsovat bolest a tma --- já nemim pokání až.
Promiňte mi, že jsem se k tomu dala přece
stihnout. Ale je to nějaký skín, jež jsem
měla za dávno rozehnaný, který vstává
a klade se mi na všechno. Je to, prostě vy-
jádřeno, mysterka, že bych měla být do-
ela jiná než jsem, že je vlastně celý
život a všechno, co mi ukazují a po-

dává, jen výměchem a výčitkou pro to, co jsem a
jakež jsem. Zvažuje mě to. Pamatuji si, že
jsem si kdysi kněze vyčítala a nesmím
si trápit, že jsem celou svou bytostí bla-
gát, - nějakým matným opakováním jakéhos
krásného řymu, k němuž však nelze
dosíci. a pro který je vlastně všechno měno, co
může dát život, kdežto, já mám přijít a zmi-
řet beze stopy jako skín. A z toho všeho vznik-
lo jako takové zoufalé nahlížení do prázdné
křivky, vnitřní, že by bylo u mne vše zcela
jiné, kdybych uměla a znala to a byla taková
jakež jsou jiní, - ale ne snad jako nějaká
nějaká osoba, nýbrž skrátka jiná než jsem ---
A teď se zdá, že si mi ta nemoc zase vrací, ten
pocit, který vyprací a táhne z kořeni.

Nehnevte se na mě, milý příteli, že tolik o
sobě povídám. Já pro sebe nevidím nikdy
nic jiného. Vždyť je to vlastně také hostejná, co

se se muou dítj. ... ~~Na tom~~ Je to už moudrý, poněmáh otá-
 cím v bludném kruhu. - Chtěla bych jen vědět,
 jak se dají Vám, tolik bych to chtěla vědět, že
 bych zase přišla jednou přisravit Vás a odpo-
 ledne. Ať bojím se, že bych Vás ne omrzela -
 A přece bych Vám chtěla opakovat, co jsem Vám již
 říkala a řídala, že věřím tolik, že Vás život bude
 ještě plný nádehou a světla. Nemohy si to jinak
 představit, přes to, že máte ho to tak skeptický kšněv.
 A někdy také chladně odmítavá slova. Vím, že Vás
 vítězí -

Jsem teď tak netrpělivá, čekám, až konečně dojde
 mi Dabro. Má to být ~~o~~ ~~první~~ týden. Sám
 cho: začít s práci. Jsem moc neposlušná. Ale tě-
 sim se na to velice. A smím Vám o tom někdy
 napsat? Ačkoli jste se mnou o tom už měl jakou
 pravou ponorná reka, - nepochybně mně vyřete k práci
 šliřet dokonce svou neast a svůj protestat - a
 už se má malickost probere z času a šliřt,
 tak už nechcete a Vás vůle změzi pod svou
 jako ponorná reka. ...
 Mysly si, že se ani nesmím těšit na Vaši och-
 zovet. Protože napsal jsem mu myšlenky - přes to, že
 se Vám to nelíbí - protože jsem napsal rethorické a
 tashy. A to je to nepřehlednější a nejsumtější na
 světě, být takovou zbylčností.

Zdraví Vás hrůmně

Anna Fischerová

V Praze Tábořské 13
 9. června 1906

Milý bratři,

mýlil jste si velice, když jste hořel, že podozřím
 Vás list asi udavina a sklamání. Ne- ab
 zarmoucana a polekána. Ve Vašich dřívějších listech
 bývalo sice někdy mnoho smutku, ale někdy ne-
 vyzníval tak temně, někdy se nestál tak hustým
 mrakem, v němž se dusil každý světlý paprsek.
 Tak definitivně se odračíte od života, a tak
 krutě si říkáte, že nem v něm pramen, z ně-
 hoz byste se nikdy nepil a jure by nebyl, po se
 bi zanechal chut hořkosti a sklamání. To je
 se všeho to nejsumtější, že si díváte na život,
 jako na cos, co nemůže změnit je nic v nitru.
 Mělo ani, jak mně mluví, že žijete v takovém

no bláznům; k tomuž boji
lidi; náležitě vedlím právním, jako já svůj věk
přelínám; o rozložití; o bolestech; každé právnosti a
smutku, v takové depressi. Ale usmí se bývala,
nemůže a nesmí. Jste jistě velice znarm,
rudivila bych se, kdyby ^{byla} jen jedinou práce
tas zrnáhala. Každý je to skoro nemožné pra-
covat tolik a tak intenzivně jako ty, to
samo o sobě již musí rozvířovat a oslabo-
vat. Snad se díváte příliš činně na sebe i
na věci. A vidíte v životě, v svých sklama-
ných smech a tonkách, které zmlkly po dlou-
hém marinim rolání, vidíte v nich význam
jen potud, pokud je chcete zhodnotit umě-
lecky. Mělo by již už jen vystavit ná-
vrstky. "Oh, to vaše krásné, ale ukrotit
dítě, které chcete vytýčit místo života, v němž
vám iští všechny cesty myslím a cítím.
Řekněte mi něco více o něm. Ale nesmíte

přijímat život jako věc, jít do něj jako do
věci.

A ne deprese:

říkáte, že dostáváte nový ráve tím, že se nad ním
vyžijete. Je sice pravda, že vykrasnější jsou díla,
nad nimiž se kdosi vyžil, - ale to zna-
mená, že by uzavřely a obsahovaly celý
život, nikoliv jenom jeho fázi, jedinou
jeho geologickou epochu duše. Je to závi-
řím, výsledným akkordem, brokem, chce-li
ab zatem, co se zdá, že všechno život se v něj
přelil, ozývá se již obnovený svět a sun je-
ho řlu, které si naklady nové řičisti a prac
di a zpívají s novým základem. Myslím si
nikdy, že legenda o fenixovi ~~na~~ vystihl
je nejvýhodněji tento osud umělců, - ať
se alou bylosti v svě děle, ponořit se
v ně, dát mu svou krás, svůj dech, ryth-
mus svého žiti, - zamknout v něm, shodit
v něm, - ab pak vyjít z něho v nové síle

a krásě, vyjít z níh neví rozružením a přetvo-
řením. Je to snad ze zákona života vůbec, -
ale umění, jž žijí, přitáhá intenzivně a osudně.

Mám, milý příteli, jak na Vás budou
působit má slova, nebudou-li se Vám zdát
hlavně symbolickým obsahem. Mě já cítím
jsem, že to nesmí být tak smutné, jak by
mnozí. Mnozí - - A říím také, že všane slovo
si tu mine jistě i uinkem, že bychom se do-
hodli, jiu delším horoum. Byla bych Vám
nesmírně ráda, kdybyste mi vysvětlil bli-
že některé z těch ideových distinkcí, které
vycházejí z Vašich prací upochopila dost
špatně. - Mám, který modus setkání by
si Vám hodil nejvíce, byla bych dokonce
tak neskromná, že bych se sama porovala
k Vám, do Vašeho království nad záhor
dání, - ale zděšovala bych Vás asi příliš, jstě
dost příliš ranou práci. Když mi nerykládežte
že zle mou neskromnost, - ani mou povídavost,
kterou jsem tentokrát zase osvědčila. Ale Vaše smut-
ná a někde dost zahadná slova mě utrápí i sta-
lem větším neklidem a rozčilením. Ať mi-li Vám je-
dy rozkošovat se mou nemilý, jsem Vám k dispozici. Pro-
sim Vás jistě, abyste byl k sobě více hodný a upřímně
Vás pozdravuji
Anna Fischerová

DOPISNICE.

Především z posledního
vyletu - do jeh
se také zalyhadně
rozhlížejte. Pro
Marta: - A nemohl
ne-li se ps - křhan
lebo
A.F.
S. W.

109
Pan
Milos Marten
Praha III
Ujezd 23

POST CARD.

This space may be used for correspondence
(Post office Regulation).

The address to be written here

Pan Milos Marten
Ujezd 23.
Praha III

Postala jsem dnes I. ve-
rek. Marie; druhý poslu za ně-
kolik dní s ostatní částí
rukopisu - s pozdravem
17 pondělí 19. B. A.F.

pska
 ten
 y-
 v-
 m
 j-
 tak
 m
 m
 co,
 ky.
)

mé nesepo
 do hledam
 co mne m
 theolologu
 snad vltbe
 se nemine
 spisoben
 du se pretit
 toum bozstv
 jak mam v u
 to je pruce je
 vltoum m to
 jnkem. Als ka
 ji pas jati, radli
 nich je vlt hor
 to mamu' ho m
 ale jen tak rozen
 dlsnou lorum! Swi
 vpravitel-ka nas
 donis do klerru
 si. pravn Vdo o to

Marriage of the Holy Spirit - Saint John the Evangelist - *Portrait of the Evangelist*
 16 L.L. Saint John the Evangelist - *Portrait of the Evangelist*

Pozdrav ze Soběslavě.
 Bývalý gotický kostelík sv. Víta.

4. III. 09.
 Pozdrav z čech ještě - snad jim přeto, že
 na rok má v duchu více daleko
 Soběslav č. 61.

UNION POSTALE UNIVERSELLE
POST CARD — CARTE POSTALE — POSTKARTE
BRIEFKAART — CARTOLINA POSTALE — TARJETA POSTAL
ОТКРЫТОЕ ПИСЬМО

LA 11775/00264

Monsieur Miloš Marten

Paris

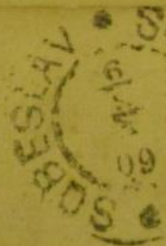
29, rue Varin

Уважный поздрав!

A.F.

Burgos
9. VIII. 07

Dopisnice.

Pam

Miloš Marten

Praha II

Ujezd 29.

LA 11775/00

mi nesepok
v hradu
co sme mi
historie
mad vilce
se Arminie
aprobem
da se prelet
toun bovie
jak nam v
o se pise
vrouci
pauze. Ali
je pas jati, rad
vicki je vici
te manna
ali kem tak
dlsou borun
vrouci-
denis do klen
u. v. v. v.

co,
ky.

V sobotu 16. III.

Bydlin:

3. St. Mary Abbott's Terrace - Kensington - London

Spakrij svan atazken
A. F.

Monsieur Milos Marten

23. Ujezd

Prague III

Bohemia

12 MAR

3

DAFO

2 MAR 12

3

DAFO

11. IV.

LA : 17 / 75 / 0026

Milý příteli, -

těšila jsem se na shledání s Vámi v nejbližších dnech, ale je mi ještě čekat. Zdržím se v Praze dle něčeho jsem měla původně v úmyslu; - o týden nebo ještě víc prodloužím svůj pobyt. - Doufám, že do té doby opět se ze mne stane společenský tvor; teď jím naprosto nejsem, věnuji si sice denně hlíně; kdy zase začnu žít normálně, - ale má rozkladnost nepomáhá, alespoň ne tak rychle, jak bych si přála. Přece však, - nyní již nemám ¹ potíže konstatovat, že je bolest principem a kritériem individuality (Mezi to krásně? Hrozněji, než nutno, - a oviduace) je to jen stvoření dávne zkušenosti. - A desně

filozofické a p
snad vůbec et
se nemíjí
spisovně sed
da se přet
tomu boží
jak nám v i
-o je přec j
vyloží m ti
jiny. Ab
ji vás jati, rad
nicí je vše
to namu a ho
ale jen tak v
dlnou boru
vřeměti-
dehí do KEE
u. vřeměti v

je překvapit vás třeba takovým v té souvislosti jistě nic
kaným a podivným začátkem filosofického attacku)

Kdybych psala dále, jistě bych vypracovala každou svou
větu podobnými glossami. Tedy končím raději.

Těším se, že mi práce na krátký čas bude možno
setkat se s Vámi. Bude-li Vám vhod. Zpravím Vás brzo
listem

S přátelským pozdravem

A. F.

Milý příteli,

2. III. Nové listy nad
Metuj, - na předmostí, u p.
Věcha

tento listek vlastně není nic postskrip-
tium mého posledního dopisu, - má Vám
udat mou adresu, pro případ, že byste mi
chtěl psati. Nevím, vzpomíná-li jste se ještě
pohybu, - a nevím vlastně, kam Vám psati. Sním
se těšit, že mi dáte o sobě zprávu?

Zdraví Vás přátelsky
A. F.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

Drahý příteli,-

-myšlím si, že jsem
poslední psala ještě,
nebo, co Vám někdy
odhod. Měly si i co
to mohlo být, ab vod-
vedu se přestat doum-
ky, se to tak bylo,
nemohu se starit bol-
sti, je ani to kusobí.
Připadá mi to, jako
celá věčnost, že jsem od
Vás nic neslyšela. Jsem

stihána divnými Santony,
výčkanmi, skřivčiny,
i myšlínami. - přisadám
si také marna, postřih-
na, stracna. Jako by ně-
ké kletby se plihly, dávno
kletby, - jímž jsem marně
chtěla uniknout. Všecko je
tak nepřátelské - Snad je to
vliv prostředí - nevím - při-
padá mi, že každá
vprá touha, krásná
idea, vše, vše to se mi
nič, - bojím se o ni, proto-
to je asi u mne ta

hozná stagnace. Oh, ano, jistě
v jiné společnosti práce dle
dla, dráhy, přáteli, a to
má koluční, ad, se mi
řed se - vůbec bojím, se
potřím - je tím, co vědět
pravě, se jdi avšak
kharina a sádkách věd-
ního dne. Je to horší
- nikde spocínání. A mi
velké vůbec všechny, po-
mým, v nichž říji, - mada
vám jednotlivcem je
vím, - i práce, a vše se
máším soustřediti, která

ni nespokojim, - da se mi
se gledam v to, jureho, ni
oo amre miše ~~ni~~ takova Goe
theilologie a pod. podat., - mam
snad višec energije, let tri a
se nemisel nis je drim
spisobem uobret vylot, u-
da se prelet, -- ted' rosnim
tomu "bestirnost". - A odijt,
jak mam v umyln, - ~~to~~ rok,
- to je prece jen provisoriji,
vyloni mi to do a nepres ad
jintan. - Ale prouimil mi, - otvri
ji vas jate, radiji bych psala vice, v
niche je vice krasy, - vaši knize,
ta mamena pro mne celou kapitolu
ale jen tak rezervu a. Odprate tu
dlnou boru! Svim vas prosit, abyšte
vypoveste-li zase na mne, addressovat
dohis do Klementina? - Velmi
se. prajim vas o to. A. G.

činnosť, - nie nesusadinné pripojení. A vše
je asi tak odkloneno od plodny, a nie
je váš život. Tak ďalej...

Ani nevím, kde a jak trávíte prázdniny,
jak se poutavíte po práci celého
roku, - posílám svůj list na bludnou
cestu, snad, dlouhou, - a snad, Vám bude
jeť tak cizí, budete-li jej čísti, se ne-
bude možno Vám odpovědět. Je mi těž-
ko, vzpomenout-li na všechny tyto mož-
nosti. Ale raději se mi bližší, než se
konec si na mne vzpomenete, - a mlčení
bude ještě pustější, smutnější, bude mi při-
padat jako prokletí.

Přejí Vám příjemný konec prázdnin

A. Fischerová

IF USED FOR TRA

8.12.1917
S. C. R. E. V.

Laude d'ine v Praze, ja nebo to psen
nido? - Jedu dnes v 5 hod. a budu
v pondeli rano v Praze. Nemam
v rychlosti jiný dostupný materiál
pro ruce pro ohlášení tak svě-
todéjně udalosti. Neostala jsem
ani psaní ani telegram - což je
to za skandal na pražské
poště. A až se mi hlava mo-
há, což mi to pořád povídáte
o mým bratříčkovi, o tom,
že mám dar ducha a svě-
dělky a že jsem hloupá holka -
a budete mi psát také o tom
povídat iště - mnoho pozdravů -
A. F.

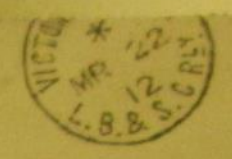

0201

Sebesta vjezd

...entlich der ihr zur
oder Bestellung übergebenen
keine wie immer...

práva
rany

IF USED FOR TRANSMISSION ABROAD THE ADDITIONAL POSTAGE REQUIRED SHOULD BE SUPPLIED BY MEANS OF ADHESIVE STAMPS.

LA 1775/0028

ensington londo

R LONDON, S.W. 35
No. 79

4
Dr. Miloš Sebesta

Bohemia
23. vjezd
Praque III

Milý příteli,

Bojím se, že odjete a ~~nebudu po celé~~ léto nic
o Vás slyšet. Máte snad na základě mého posledního
listku za to, že již nejsem v Praze. Nepsala jsem
však proto, že bych byla chtěla uspišit svůj odjezd,
ne, - měla jsem provádět malou operaci na oku
a před tím jsem se chtěla s Vámi poroučit. - Medo-
ste k ní dobud; - ~~z~~ kůstam v Praze ještě nějaký
čas. - děle než mně mile, stýská se mi až pře-
liš po venkově.

Praha, Táborská 43

19. II. 1964

Vážený příteli,

vprímě Vám děkuji za slova, jež jste mi psal. -
Vysvětlá z nich však, že si mou chorobu předsta-
vujete mnohem vážněji, než skutečně jest. Byla
snad stylisace mého listku toho příčinou? Snad
to nešťastné slovo „operace“? To vzbuzuje snad
až příliš hrůzní představy, které se bohudíle
nehodí na můj případ. A teď je k tomu ještě
odložena, na dost nevěsto, - protože jsou i
mezi ophthalmology dokonce humani lidé,
kteří věří více v spásu říznými rodicemi
a tinkturami než v spásu ocelí. Myslim
sice, že práce bude nutno radikálnější zakro-
čení, - ne-li nyní, tedy později, - ale přijímám
ráda mírnější způsob léčení, protože působí

práci je mnohem méně nepříjemnosti. Měrylnici
je mi na několik dní se stykem s knižní-
ním a myšlenkovým systémem, - a nepišete bo-
hůž. Měnila je snad celá ta věc, - ale ne
várná, - opravdu pravie várná.

Promiňte, že o ni vůbec tolik piši. Jsem
tentokrát asi + ti více přilís rozláčána je
ko jsem snad byla přilís lakonická při
zmiňce o ni v posledním listku.

Je tedy dost pravděpodobná, že za ne-
dlouho odjedu na venkov. Do 28. 4. m.
jde ~~tedy~~ jistě ještě ruzstani, - nepišete
do posledního. Pak budu v Novém
Městě nad Metují, - alespoň se tak^{to} řeká
je skoro porhodnutou věcí. Mni však vylou-
čím, že bych pro první čas zajela jinam.

Čekám mnoho od venkova. Těším se

na jeho klid, letním prolívá vědy celou svou
bystrost jako chladivým ročním proudem.
Po všem tom nahyati, po stádných dojmích,
po experimentech, vlastně ploumých experimentech
letosního roku, po tom všem jsem tak pravěna
a toužím po tichu, po jeho vlnách, po jeho
vlně, - toužím po dalekých prospektech, ven z
těch kamenných hradeb horých ulic města,
a po pohledu na široce rozlehlou klenbu let-
ního nebe, které se jme nad krajnou
široce a volně. Chci a nej vidět víc, než ty
všecky rozpjaté nad slomy města. Vyprávě
přilís lakoně a přilís posmívavě o nádhře
léta, která je venku, daleko, krásná, nepou-
taná - nedovedu si ji ani představit, ni
nemý se nedovedou napnout při myšlence
na ni, ale vim, že se rozpáje, že je ~~ob-
bi~~
bi, že se má duše + ni ponori, teskná a
řivná.

LA 117/75/00:11

Mněí mi chleběm otázka, zda jsem vzrostla
v tomto roce přiměřeně těm novým dvázdí-
dlím a buditelem života, jichž přisobem
jsem vydávala svou bytost. Bude třeba dů-
kladně analytické práce, ~~to~~ srovnání a tri-
dění, abych ~~se~~ si zodpověděla tuto o-
tázku. Ale tolik vim, - že má píseň života,
kultury, štěstí, všech velkých krásných darů
byti vzrostla tím sblížením s novými pra-
meny, že vzrostla má touha: dát své dási
možnosti vývoje a rozpjetí, - a že se mně stýská
po velkém dalekém světě. A při tom práce jen
jsem v něm neměla kořeny, - a vědy snad
bych si v něm připadala jako z křidy vy-
těžený květ. Dýchám ráda v ozvěnsi kultu-
ry, ale stýská se mi, tak nějak podzemsky -
Je to nejasné? Sama tomu dobře nerozumím -
Ale čím tak -

Smím se těšit na zprávu od vás? Jistě v Praze, pro-
tože nemohu dosud nést ~~přítel~~ adresu letního bytu?
Jestě jednou vám děkuji a pozdravuji Vás přátelsky.

Anna Fischerová.

27. II. 1904

Milý příteli,

přála bych si, aby Vás zastihl čas tento
listek. Převila bych Vám ještě
ráda, než odjedu - nemin však, byde-
li tak možno parátě týden, - nejvýš
snad v prvních dnech. - Dostanu-li od
Vás zprávu, že jste v Praze, - přišla bych
~~teďto~~ čtvrtky nebo v pátek, trochu později
než dýcejit, - jeli Vám tak vhod. -

S pozdravem

A. Fischerová.

Omluvte laskavě formu, - píš si na rychlo.

6
our = dr sebesta
23 ppag =
gramm — Telegram
aus — z
9 8/35 =
aufgege
poddu
Prace kensim
V Praze 23. dubna 1905
Táborská ul. 43.

9 1 1
Vážený páně,

dovolte mi, abych Vám vyslovila velký dík
za krásnou přednášku, která mně při
něm takto přišla pro mě velmi rozteka
ně myšlenky. Otázka po poměru subjektu
a zákonu krásy, která, rozuměla-li jsem
dobře, byla osou Vaší přednášky, mi je to
lik blízká a způsobila mi již mnoho
bolesti a neklidu. V historii mého já,
(promínete mi, mluvím-li o sobě tak
nesmírně důležitě?) byly fase, kdy jsem

všech neviděla této otázky, kdy mi bylo
téměř aporní tvrdou, že umělecké
dílo - a hlavně literatura - není než vý-
razem boji, utrpení a vítězství duše.
Viděla jsem v umění recadlo a jen
recadlo nitra, měla jsem jeho hod-
notu vlastně jen psychologicky a milo-
vala jsem je tím více, čím více z mých
osobních smutků a otázek mi z něho
pochrávalo. Byla to nějaká hypertrofie
subjektivismu, tím to, - ale cítila jsem
tak silně a bolestně svou odlišnost, že
jsem od lidí, abť jsem od všech norm
a své vyřazení ze všech uznávaných hod-

not, že jsem se téměř rozfale odřízla po
světlo. Snad není sporné, číst na umě-
ní světlo a porozumění osobních vztahů
sporné; snad to je nebo má být úkolem a
významem styku s lidmi. Snad by bylo
větší možností harmonie v umění, kdyby
si lidé dovedli dávat světlo, kdyby se
duševně vzájemně nesusurovali. Mno-
hdy mluvím hrozně nejasně, promítnu mi,
že dávám své myšlenky v takové for-
mě, abť přesahují často mé síly, formu
lovat, rít v jasný, pevný tvar, ve
výstižné, prozorné, a sáhl zkrátka
krytallické slovo všechno co cítím a vim.

Die Darstellung des Apparates auszuwählen
Namen der Beteiligten: 1. der
Zahlen der Besetzung: 2.
in Bruchform, 4. den Monats
5. die Stunde und Minute der
Länge in Klammern, zählbar telegraphisch,
vorbereitend, zählbar, pismennost

Gattung
Druck
= PP 10 = JOUP = DP S

V Berlíně 8. II. 1904
W Bayendker Str. 37 Gartenhaus

Milý příteli,

pokoušela jsem se těchto dní o to, shromážditi
zkušenosti, jež se udály v mém nitru vlivem
ciziny, chtěla jsem si je uvědomiti vytknouti a
popřáti. A tu mi připadalo, že se mně píše
vše, čemu jsem jikala „sereni“, - že totiž nechtím
tě otázky: „Zij svůj život, svůj pravý život!“
a že se mi nezdá život tím vzdáleným
tajemným životem, který je někde, kde se
jsem já, -- ale co snad přijde a proč třeba čeka-
ti. Myslela jsem, že jsem úplně přijala si-
rotnost a platnost přítomných chvil, které chtějí
boj a napětí všech mých sil, - že nesním o ji-
ných možnostech, že na mne nepůsobí jas a
záblesk jiných existenci dojmů, v němž
se mi sílí individuální radost z jich krásy o bolest-
nou otázku, vlastně končalým vyřádkem nad
tím, že všechno mé čtení je máni a obyčejní-

LA 117/75/20.11

Chci jen říci tolik, že i v takovém příliš
psychologickém pojmání umění je zaru-
čen uznání jeho vysoké moci: moci,
dávati posvěcení a zvěcnění. Je mi, jako by
ze sféry umění padala svatozář na city
a myšlenky, na celý život, - a jako by
celý ten život, i se svým vězením,
se všemi hradbami, i se vším, co teprve
nyní se uvědomujeme, si všim, ospruim
které bylo pokládáno za neumělecké,
jako by chtěl býti uznán a přijat
v čarovných radách umění.

Nevěděl jsem na změnu svého názoru
o nutnosti recadleri v umění měla
právě, četba anglické poesie, - hlavně
některých básní Keatsových. Zde jsem

To jsem konstatovala. Ale bylo to, jako bych
k nim byla znovu k pivotu zavolala zářehna-
ní bolesti. Trisly a mrcily mě, a ještě se ne-
stísila krise, jež daly venkovout ve mně, - a je
nejsmutnější, že mě svírá pocit, jak je vše oby-
čiené a pochybené, ce činim. A při tom
jsem poznala, že na svých cestách za vlast-
ním individuálním rozvojem jsem strahlá
přímý pohled v duše jiných, porozumění
pro ne, lásku k jich zájmům. A dříve přece,
jsem mřvala k nim volný ^{pas} vstup a přímý
vstah. Jsou tak slabí, ta pouta, jež mě váží k
životu a vřijstky, - mřvam strach, že se náhle
přetrhnou, že přestane proud, jenž jde mezi
mnou a tím, ce je mimo mě, - a stane
me naproti sobě ve vsi nepokojnosti svého ne-
přátelství; - že podlehnu v boji s tou nevřimou
moci, která je mimo moje já...

Oh, jsou to všechno přivraky, vim, - to jež

vlastně ani nejsou čimé krise, - jsou to jich strny,
přivraky, jich duchové, - a přece - čim, jak je mi
vše nepřátelské a někdy mám pocit, předtuchm,
vícem představu, že je mi čekati rozhodný
okamžik, v němž pivot se mi pomstí -
Pomstí? - A bač - - -

To nemim. Ale přece - přijde chvíle, v níž vyvřecholí
všecko nepřátelství vřijstka vřiči mně a když snad
se mi blestem ozví, ce znamená ta jeho le-
dová ironie, to jeho nepřátelství vřiči mně -

V takových smutných náladách šly hodiny
a dny. Mřvila všechna bolest, jež jindy mřči
ve mně, - vřponimála jsem bolesti, jichž stopa
zmrlela v mé duši a které v mě zanechaly jen
mřtri body. U těch jsem modřlřvala, nejděle, ce-
kala jsem na nřjaly zřdřev, stopa pablskř života.
Ale mřšel, - a ve mně vřtřval vřřas, ba dřř nad
třm, že snad otřřpel mřj cit. Strny, jež praskly,
a vřřchli zdroje, stracně vřřřřky a ndusenř přřně,

LA: 1775/00210

tak mne připadají ty moje domluvirší smutky

Ala v některých chvílích jsem zapomínala na to psíčko: v chvílích, které jsem venovala celbe Browninga. Jako jsem na mne působí jeho poesie. Jdu dál a dále v jejich rázadách, nadhroou jejich květy a slunci, a citim otáčku, jak je to možné, že teprve nyní poznávám ty dny. Že tolik času přešlo, a já jsem nevkročila v magický svět té duše dosud, že dosud mě nic od vdruh k její "mořské nekonečnosti", jak píše. Mjasná nevy-slovená žila ve mne představá poesie tak krásných smí a tak silného, vzrušeného, citové hlubokého, čistého a přaveho životy-poesie, že dá mi duši vysvětlit a odpovídi. A zde je ta poesie --

Zůstám v Berlíně snad do konce tohoto měsíce. Smím se těšit, že dostanu sem ještě páram od Vás. Váš nepřímý listonoš, či vlastně, jich neschopnost někdy přecisti mi jméno na adrese. Přemýšlejte se, prosím-li Vás, abyste tuto (a jin tuto) napsal jinému písmem, třeba "klitním". Zápahem tím asi v celá fivováni záležitosti, - ale musím, a koncem tak list, ac to není některak ideál rakonceni -

Přátelsky Vás zdraví
A. Fischerová.

Berlin, Bayreuther Str. 37
Gartenhaus bei Frl Grass
22. I. 1904

Milý přáteli,

mnoho, mnoho smutku je v Vašem listě. Němo-hu ovšem čekati, že náhle pmiar a ustoupi přitlu v duši, - hluboké bolesti, které pamišily kořeny někde v temnu a hloubi bytosti, nehoy se tak leker. Takovou asi pmišite, zda se mi. Nechei k Vám dale o ni mluvit, bojím se, že bych řikala banality a všeobecné věci, - jen si více přeji, abyste se tentokrát nesvědčil dobrým diagnostikem svého stavu, abyste našel v sobě sílu a chut k boji s tím polměsíjným nepřítelem, který duši Vase krásné myšlenky, štroe Vase touhy a naděje v zakletém kruhu, a všim Váš v osrdnuš lethan-gie - Pomuá slova Vám naseptáva, zda se nepřít-možitelným, jeví se nemožným jej vůbec stihnouti -

ale já nestráším naděje a viny ve Vaše vřetství -
Přes všechno - věřím v ně -
Očekávám s napjetím inzerované číslo M. R.
Vaše slova mi jistě osvětlí mnohé z mých
temných sporů, které si někdy ani nedovoluji
formulovat ideově, - které si mnohdy ani ne-
uvědomím, a které se přece vrací, stále a stále
žadajíce řešení - Řešení, aškon pro tu
kterou řadu vývoje - neboť v nové příjdu čas,
a bude nová odpovědi. Oh, chápání, že vždy
stánete před toutž ráhádou, - a že je Vám
je znova a znova, paskmávati. A to je právě
tak krásné a mocné při tom, že je to u Vás
nejintenzivnější potřebou, funkcí života, jeho
vlastním hojivem? Nemohou Vám ovšem
rozumět lidé, jejich úkolem je psát o kri-
sich a problémech doby, - psát, - ale nít
je, se velmi bolestmi, jež provázejí jejich ře-
šení a ohlašují nové řízení. - Nedovídat bych
snad ani definovat, v čem tkví pro mne "kri-

terion života" u Vašich essayů, - ale citím nad ní
mi: to je jurek evoluce, část řízení já, - řád
ně chladně theorie, přes to, že myšlenky v mých
jsou vyhranění a seradění v přísný logický
před. - dech života je v mých, život sám -
Zodpovědět tu kterou otázku bylo m vnitřní
mrtvosti, - nejistota byla tak bolestná a mu-
čivá - Snad je v té bolesti, která v mých je ti-
cha, stajena, - je v té "kritickou života" -
Je snad "Irena" ona novella, a nít jstě
se mi na podzim primum v mém listu?
Psát jstě tehdy, že jstě skončil práci, kde-
ná je variantem nebo dohrou Vašeho romá-
nu - A spřímenost, spoptost mezi tímto a po-
slední Vaší práci se mi řdá jasné vystápo-
vat, - i v rahladním problemu, který tuším,
i v celém ovednutí osobnosti, odlehlosti, prova-
nitěho vření všech kultur. Je to naše doba,
a není to naše doba, - duše jsou z ní, ale pro
mnohdy v oblast vidin, která je "nelasová"

Sen, světlý hodson postar, které jím jdu,
ale skromně, jich utperim. Vět, než která
& Vašich práci se mi tato kda' visí, jasné
a více přemou-

Mamám Whitmanovy „Výhledy demokracii“
čta jsem vůbec málo od něho čten, - a nevím
dobře, které stadium Vašeho vývoje personova
lo při této četbě. Ale rozhodně v něm
musí být sympatiie pro práci a hnutí cel-
ku, - lidsk - Myslím se? - -

Jestě něco mi připadá: Rozumím teď oním
poučím gnostikům, - tomu Kérou a T. H. G.
na, - o nichž jste jednou mluvili. Totiž tak:
že je v sociálním životě vyvinuto tolik, co
je katoámo na porporech, které jsem měla jen
jako činnost v nitru, a ne ve vnějšku. Co,
že mi v osobních sporech bylo naznačeno, stop
předem, já jich již nechtím, - pozorují jen,
jak se utváří mimo mě, - a připadá mi, že je to
přádné ve mně - Kérou - -

Musím Vám jen ještě říci, že vše, co mi píšete,
má být, - napište mi, co by mi bylo lhostejným
A nechte mi, jak jsem Vám volala za sdělení
o Vašich problémech a plánech.

Láráni Vás přátelsky

Anna Fisherová

V Berlíně, Bayreuther Str. 37
Gartenhaus bei Fel. Gross

Milý příteli,

děky za poslední dopis, který mi zaslal v Praze,
v té Praze, která svou oddálostí, i v ti poměru
které dle se mi stala jaksi cizí, - a připadala
mi postičejší, johlákovější, ale tak smutnější a
johlákovější než kdy dříve. Počítala jsem, že
něm a zeslábní proudu života, který cizí pro-
středí v mně vzniklo, - přinále jsem, jak jsem
je s ním jsem spjata. Nemí to snad sym-
patie a sklon k germanství, - ne, jen touha
po větší prostora, po silnějším tepu života,
po větší spjatosti sociálních zvrstev, - hádám
jind centrum kultury by mi to poskytl
v té mně jako Berlín, káždě, který by mi
mne přisobil jako mále svou rozlehlostí
a meyaností. Chapu se lábala ta modrá
vlivní pláň, přes všechnu nebezpečí, odvaru
flavce a dráždila je sřímu tajemstvem a vnitř-

Sen, světlý krásou
ale plánní
Váček
mrtví

Marianová ovšem v nich hodně dojde. - A ve mně bude má
a jsem v životě hodně odhodlaná je, dávat se odváset v
ně, kteří na dobročinné výpravě, - nahodně, - a přičině
při v nové koněny -

Je snad nejvyšší posítek v počtu vzrůstající
sily a krystalizace. A je jistě nejvyšší zárukou
života, jak puvíte. Ne mluvíte o něm jako o něčem,
co vyvíjí pro Vás existuje, rozumím-li dobře
Vášmu smyslu na smutek a letargii doby, a
vládní osoby. Dalo by ho nebylo v přítomném
stadiu Vášho vývoje a jako by se Vám
drácelo vřecí křivkou pro evoluci samu. Ca-
sticím to vyostřuje ta izolace mezi mladými
která není samotou, - a která d nás, pod ná-
razu vřivky, ohlazuje pro tichu slaché prou-
v činní vnitřního dění. A návrat v obyčejný stav,
k tomu, co je lidem nitra skutečnosti, býva někdy
zabíhající, předcházejí chvíle, kdy jsme se oddělili
od vřivky a nešťastně sobě, divili jsme, s vy-
intenzivnějším pocitem vyhorstění - Přeci však vi-
tam vždy samotou jako Zarathustra: Oh Einsam-
keit, Du meine Heimut Einsamkeit -

Ne Váš smutek je více než nábádou. Lidem je ve svých
dopisích Vášich z poslední doby. A věnuj, jako pou-
slova, která by dovedla potěšit a ulevit, zda by ne-
rozladila spíš, - oh, vidět svým svým Vášim
a smutky, které mají bezprostřednost fyzického utrpe-
ní a nedají se zmužit potichem.

Ne právě v takových chvílích, kdy jsem tak
trpěla, zdálo se mi, že se mi rozjasňuje celý
záhada individua, - že jsem cítila své je, k němu
mluví osud, jinak než k ostatním bytostem, a jeho
celku mi vypíná -

Chtěla bych ještě mnoho psát, ale je mi
to odložit na později, až mi oči, které jsem
poněkud zmučený v posledních dnech, se znu-
rotaví. - Teším se totiž, až splníte své před-
sevzetí a napíšete mi podrobněji o problémech, o
nichž jste četel, se mnou hovoříte. Škoda, že
k tomu nedošlo. Doufám, že budete sváží v novém roce a
že v ~~Číně~~ ~~Číně~~ vše nebude jít tak mdlým a se-
dým jako v poslední době. Nikdy jste se mi ještě
nedělal tak skoro benadivným pessimistou -

S ubírným pozdravem
A. Tischerová

odpov

V Pátek 26. III. 13

Milý příteli,

zdá se mi skoro nemožnou že vydělá nějaký okoli,
jako bych vůbec to nebyla já, která před dvěma
dny ještě byla v Berlíně, - a dříve je zase v obrov-
ském okolí. A nepřipadá mi vůbec, že jsem byla
dlouho vzdalena, - dříve, než kdy před tím. Ztráta
všech přesáhla smysl pro časové i prostoro-
vé rozložení, zdá se mi, - moje myšlenky
se utváří vůbec kolem těchto os. V obla-
sti čisté duševního pivota to konečně
nevadí, ale jsou přece mnohé věci, při
nichž nutno počítat s oběma těmito či-
niteli, - a tu je mi třeba velkého napětí.
Mám tak často pocit, že vlastně vše, co říj,
mne někdo vypravuje, že je pivot pohádky,
někdy moc málo poetická, často smutná,
mnohdy nudná, a práma, dávno známá,
smyslná, - a nepřekvapivá, - právě pohádky

Datum: ...
Eingangsnummer: 6201
Galtung: ...
Druck: ...
Dasel pod čis.: ...
= PP 10 = JOUR = dp sebesta uJ

V Praze 27. čer. 1906

Milý příteli,

pisu Vám již dnes, ac nemohu jeste nic
rict o tom, jak se mi libi Marino Epi-
kurjez. To budu moct az nekdy pristi
tyden, az konecne uz dostanu tu nekdy
libe cikanou knihu. Jestim se usmir-
it na tu praci. Jestim tim velmi stast-
na, ze mi pririjete ukol, ktory byste rad
videt vykonat. A bylo by tak nekonal
krasne, kdybych byla pri kazdi etape
sve prace jista Vasi jicasti, kdybyste chtel
vyvolavat dlouhe spory o mnance slo-
a vet. Ale jeste si mne predstavujete bo-
jovnejsi a zarlivejsi na mou indivi-

ho života, - alespon se mi take zdava, ze mam
vse spolecnitro s okolim, - a nekdy jen
prijde volst, nejaky radover, jmu si u-
vedomuju sve individualni byti. Miluji
srdcjsi krajiny, je prosta, mila a maleb-
na, - a deplni me potesenim myslen-
ka, ze za neko vice nez za tyden budu
zase v Praze. Zita jen zde v upnu ji-
nem prostredi, - mimo rodinu a priane, tak
vzdalena svetlo, pripada mne - na nem-
kralu pidi. Skoda, ze se blizi konec!

Mnim, je-li v nim dopise vubec neco,
k emu by se dtele prichytil vase myslenky.
Jako hold skala mne pripada, ble vy-

LA : 17 / 75 / 00225

duality než jsem. Neděsím se pranickými
vámi „stylistické idolatrie“ - pouhlasím...
Můžete mít ve mně velmi věřící a nadše-
nou vypraváčku svého kultu. A řeknete
mně více o Patrovi, budete mi initia-
torem v té nové a mně dosud neznámé
krajíně duše, v níž se octnu? Pomůžete
mi v ní proniknout a věřit se v ni, abych
o ni přímo četla všechny její možnosti? --
A nemějte jen starosti o mé oči, - je mi
již mnohem lépe, a jsem-li rozumna,
bývají někdy docela hodně a neslobi mně.
A budou jistě moc hodně při takové
krásné práci.

Ab já mám o Vás starost - a velkou. Oh,
ti brozni upíři, kteří Vás trápí! Vidím

je skoro před sebou, - jsou velcí, krásní
čtverci a jsou jako mlhy a dimy ve
Vášich obzorech. Tak těžké dimy, se se zdá
že slunce pod nimi umřelo. Ale to je flu-
idální hrozny sen, v němž je kolem roz-
střena polární noc se zruhybnělými jimi.
Ale ty příšery, přemou- musí přelomit -
a vrátit se Vám slunce a hvězdy do duše.
Nesmíte se jen odmitat žsmát mým slozím -
Vypravím každý boj tím upírům a vše-
m, s čím se musíte bit v životě o své
cile, o své krásné zářivé cíle. Vy musíte zvládnout -
Práda bych si měla síly a sebekapnosti, které
byste chtít mít spojenci v mém zájmu -

Ano - a musím vysvětlit některá tam-
ná místa svého „rizového dopisu“? Musím?

chlen Eingange der
Apparates ausgele-
bedeuten: 1. den
antes, 2.
Wortzahl (= P
len Monats
linie der
rühleri telegram,
im pismenkovym,
i podachto, 2. čislo
ipisadně vo spā-
e a den a 5. hodinu
podati.

Angaben:
udání:

4 BORDO
3 stma

Me když já přel nemohu vědět, která to je -
A když už nemám místo - A co když
to je všechno tajemství? - Jen Ruzpoko -
jorad vás nebudu, ani v nejmenším -
A nesmíte říkat, že nejste princem - když
v princem R pohádky o bílém pávu, tedy je
princem R jiné pohádky. Docela jste. To přel
tajemství - nebo se budu moc hádat.

^{dobrá} Přij vám, aby se vám na venkově hochně
= ^{dobrá} Varilo. Praha je krásně vyprávěná a suchá.
Uslýšim vás více o vás? Zůstane dlouho pryč?
Zdraví vás upřímně

A.F.

V Praze 2. června 1866

Milý bratři,

přála bych si, aby váš tento list stál ještě
před vaším odchodem do Jami a proto
píši ještě dnes, - tím spíše, že jsem si je
nikdy chystala napsat vám něco o dějích
že se mi vyostala Paterova kniha. Zde
se mi skutečně, že kováč, jímá píseň,
že nikdy stoupl s kováčem Sedumany
vy hudeb. Tak nezapomíná jímá a tichy p
gesto, s nímž se sklání k zastlým krás
ným kultura a dáva jim znova oči
ti v postarých, R mže všechny, a nej
ce sám Morius, rytmem svých myšlenek
a celého svého života připomínají sládkou s
mmon hudeb. A jak je podaril vřít se o du-

11. 7. 1866

svím srdci lidí pozadí antiky, prozívat s Mariem
náboženská a filosofická přečítání, sledovat, jak
dochází k svým distinkcím, - a pozorovat před
tím prvky všech těch starých filosofii ne ja-
ker, pouhé abstrakce, nýbrž jak cos skutečně
živého, tím, že tu jsou věci spojeny s vý-
vojem mladé duše. Která je Rif - Neomezeně
daleko možno rajit v myšlenkách při četbě
Maria Epikurejce; již to, že dává tolik my-
slit na řeckou filosofii, je pro mne velikou
radostí. Zdá se mi, že v žádné jiné nejsou
záhady světa a člověka řešeny s tolikou smy-
slen krásy; nejsou výsledky badání spja-
ty se formou tak prostě, a přece tak vysoké
aesthetický hodnoty. - Celá kniha Paterova
je pronikavá a láskou k antice a porozu-
mím pro její nejjemnější maneu, které se
stávají nečinnými ohn. Vystupuje velmi ča-
sto se své objektivitě a připojuje reflexe o osu-

vých, již lidé, neboť stojí náhle vedle nich, prozíva
sam, přímo, působení starých filosofii, snahy
římských básníků - a vypracována se stím
vším bezprostředně - Nevím, jesti sama, k jakým
výsledkům povede Mariem vývoj, ale soudím
dle některých anticipací že vypracování,
k reflexi autorovy duše z celého jeho citového
sklonu, že asi půjde od pohanství. Předtím
jsem dosud té krásně rájované knihy, - byt
jsem dosud přitom zaměstnaná workshadním
pracovní. Mohu Vám jen podat úryvek svých
dojmů, žádnou jinou definitivní formulaci; John
Vám velice vděčna, že jste s ním stanovil
s Mariem Epikurejcem. Jestli ne odjede z Pra-
hy - a to bude třeba jesti snad čtrnáct dnů -
Spojím tak do lázni, ab bychom zapadli
si už by, ~~rozp~~ do Mariánských lázní nepřes-
řacím s příkladem. Myšlim, že nebude těžký
Marino je psán krásným jasným stylem; o

pije o to, vystilman, hudbu jeho vit. A to bude
kolektivně velice zajímavý pokus.

Vyčetám si, že jsem Vám psala slova, která
Vás nespokojí. Mám, co za nimi trápíte - ale
když jste tak neoblomný, tedy se pokusím po-
dat Vám vysvětlení. Nelhujete se, jenže se tak
nedívá hrd, - musím se čas vzít trochu do po-
hádky, abych našla souvislost. Ažela bych umet
moc krásně prosit, tak krásně, že byste nemohl
odolat a že byste se nemohl ani dost málo zne-
pokojovat - a že bych smíla mlčet, bez vlastních,
trpkých výčitek -

Všecko ve Vašem dopise, mluví o své podzimní
náladě, přiči Vás ještě ovláda. Jsem nad tím velice
smutná. Ale přeci jsem zase jiné šťastná, že my-
slenky na krásnou knihu, o níž pracujete, si od-
ří cestu mlhami jako slunění paprsky. Ažela
bych mnohdy, mnohdy řídit o Vaši knize. - A psala.
bych si, abyste zase brzy chtel něco řídit o Mariové
nebo o něčem, o čem bych dovedla dát zprávu -
a abyste mě neobtěžoval příliš hlubokým mlčením
Mlčením, je někdy jako půlnocní tma, o půlnoci
vstává strasidlo, a já se bojím strasidel jako
malé dítě. -

Zdraví Vás mnohokrát
A.F.

V Praze 20. II. 1906

Milý příteli,

došla jsem Maria s mám duši plnou ještě
tě sladké melancholické hudby, která s ní
tou krásnou rozlehlou knihou. Tichý a pře-
ce hluboký smutek, byť někde ucítíte ne-
vyslovený, zdá se mi, že se drví na jejích
stranách, v celém zjevu Mariové, jako by
vot se vyčerává v kontemplaci a v pose-
rování a jenž přes všechnu touhu, - nebo
snad právě pro ni - psát zjemněnými my-
sly krásou života ruztává pro vědy jen de-
vákem a vlastně cvincem. Utím v něm
živé konze a bolest té přechodní doby. -

jako by se v něm zhmotovalo a k nejvyššímu
stupni potencovalo vědomí velké, ale již
docela oslabení kultury, která zapíká, aby
se přelila svojí životní schopností pryč
v nové jitořiny. Nevím, postihla-li jsem
úplně správně Platónův názor na antiku
ale zdá se mi, že akcentuje právě, jak tato
antika svým nejkrásnějšími nevyjádřenými
myslenkami, svým nejdokona-
lejšími osobnostmi nebyla než předzvě-
stí ideálu, který realizuje teprve kři-
stianství; jako by toto dávalo teprve
pro ně živnou půdu: tak hodnotí Plató-
na, stoiky, Marka Aurelia. Zvláště tento,

s tím rysem krutosti nebo alespoň lhostejnosti
k lidskému utrpení, a při tom těžký ja-
kejný nevykoupený smutkem, mě ne-
vyčerpává. Třím, že bych našla velmi
mnoho pro sebe v jeho rozmluvách se sebou
samým, je mi velmi blízké to uzavře-
ní se ve vlastní já proti vnějším světu;
miluji tu pášnou sebekázeň, tu někdy až po-
mrou řeholní ducha... Tak si totiž předsta-
vuji jeho zápisky o drobných úrypcích
a o všem, co jsem o nich čla. Musím je
číst a vůbec ještě mnoho, mnoho jinde,
abych dovedla hloubt vzniknout v ten pře-
chod antiky v křesťanství a v celou tu
duši unaveného kulturov přesyceného

chen Eingänge der
 Apparate ausgefer-
 bedeutend: 1. den
 beamtet, 2.
 die Wortzahl je
 (orm), 4. den M
 ode und Minute
 schleibalm zähla
 ch strojen
 méno vládu pod
 et slov (přip
 město a de
 a minuty podk)

metliche Angal
 sluzebni udání

te 3

řina. Neboť Paterova kniha je pro mne
 z těch, jež pro sebe vymáhají přípravu,
 jež chtějí na čtení, aby se seznámil
 s jejich předpoklady, jež vyžadují, aby na
 čas od nich odešel a pracoval o své
 vlastní kultuře - a vrátil se k nim, obo-
 hacen, přípravu, s možností, vidět
 celou věc uviděl a zachycovat vždy
 noví a noví krásy s jasným slyšením
 svým pohledem.

Oh, teď jsem popsala čtyři stránky
 a z daleka ještě nejsou hotova s tím
 co jsem Vám chtěla ještě o Marióni
 psát. Dovolíte-li, budu tedy někdy
 ještě pokračovat. Ano - a nebudu mi-

15. 17. 75. 10. 2. 27

14. 17. 75 - 227

vit o „vývoji“ Marióni - ani to skutečně
 příliš dogmaticky. Tak mám rozumět
 tomu, že o něm mluvíte jako o „masce“
 Paterovi? Asi tak, že Pater v touze vo-
 kovat zašlou kulturu, se vymýšlí v po-
 stavu z dávné doby, - ale přeci ne tak,
 že by jí dal zít plně, oddělení od své
 vlastní individuality, nýbrž že dává
 číst ten říjový svaz, který jí poněkud
 s přidání z ní vyrostla - že jí nepo-
 práva úplně plasticky, - a někdy přímo
 místo ní zajímavé místo ve vypravování -

— Ale povídám tolik - a ani jsem Vám
ještě neřekla, jak mne bolí ta smutná
slova. Ještě přečte ke konci svého listu, když při-
rovnáváte svůj život k plnému svrasklému
listu a nazýváte jej smutnou neuvěřitelnou
lží; bolí mne tím více, že jsem svým ne-
jasným slovy snad vzbudila ve Vaš myšlenku
že nemůžete snést myšlenku závislosti na
vnějších silách. Proč jen musila vyjít má
slova právě tak? Jsem smutná nad tím,
že ve Vás vyvolávají představu mézi vlastní
moci; připadá mi to jako vina. Chtěla bych
abyste se cítil všemohoucím - a ne, abyste
si svou chybou nevědomoval hranice ^{své} síly.

Měla jsem raději mlčet než říkat slova, za nimiž
hledáte nevin jakou souvislost se skutečností, se
světem; a já jsem si přece jen domýšlela pohádku.

Zjistám v Praze ještě asi do posledního
a neřaději bych nejezdila vůbec nikam. Mám
teď velikou chuť do práce a chtěla bych vyřít
co nejlépejší dny, které patří celé mně, které
mi neopomeněji chvíle, jež smím věnovati vlast-
ním zájmům. - Ozývám teď Misy a všecka bo-
stra moudrosti, krásy, vryplmi, aby mně mi-
lostivě přispěla při překladu, s nímž dnes echa
začít. Přimluďte se u nich, prosím, za mne -
znáte je už dlouho a pozíváte jejich přízně.
Tedy ano?
Bylo by skutečně radno, čístovat stránky

...chen Eingänge der
...parates, ausgef
...galtung
...Heid
...Eingangs...

tak dlouhých dopisů jako je tento. Dokau-
ji jim zase jin svou popletenost: chtěla bych,
abyste měl co říci v letních mi-
sicích, abyste se co významně namáhal - a teď
vám ještě přidávám práci tím, že vám po-
silám takovou četbu. Není to přílišný trich.
Snad mi její odpustíte - a potěšíte se nějakou
zprávou o sobě?

Přeji vám hodně rotace a posilnění,
sílu proti všem povvraženým představám o
vlastním osudu, hojně míru a světla v duši!

S upřímným pozdravem

A. F.

Mariinské náměstí 5. srpna 1906
Jägerstrasse Villa Nordhaus

Milý šití!

končím jsem právě z horké dušné Prahy, v mi-
stě, který jsem si představeno tak proto, že
si mohu teď uspořít všechny lamentace. Byla jsem
na všední s velkým heroismem připravena. Uly-
šim s ironií na to, co jindy hledávám
v létě, v polích a lesích, - na takové setkání s
vlastním já, který býval někdy hluboko za-
suto pod vlivem různých, velmi osobních,
zájmů a starostí. A dává se mi to, slavně

1871.7.75 / 0.2.28

Eingangsnummer:
Datum und Nr.: 6201

Mariánské Lázně 14. srpna 1966
Jägerstrasse 111 - II. 1

radostně sledání se sebou samou: Ale zde, kde
všude, jak se mi zdá, je víc, víc - slast -
niko intimního života, (možno to přeci říci
o krajně?) zot-by taková usilí bylo, illusorin.
Mělo, aby má slova vyznívala rousssearovsky,
a nebudete v nich také toho smyslu hledati,
že ne? Vždyť sám jste psal, že na venkově
si dokonce nalisti jde sama.

Ab ja jsem a jsem - a přeci ani nevím,
stihne-li Vás ještě můj listek, nemáte-li zase
jiz jinou adresu. Myslěla jsem už tak dlouho
slova od Vás, nevím, jak se Vám daří a bo-
jim si skoro, že si na mne hnívate. A tak si ne-
troufám napsat ještě nic, ani o Mariánské, kterak

ještě vzala s sebou, abych mohla pokračovat v překladu,
a rozprávět s knihou, která je mi tím dražší, čím
více v ní vnikám.

Posílám Vám mnoho pozdravů a doufám přic
e jen, že mě návštěvní docela v mláně.

A.F.

Eingangnummer: 1
Došel pod čís.:

620

UP = dr sebesta u

23 PRAG =

ramm — Telegram

aus — z

9 8/35 =

aufgegeben
podán do

prace kensimgt

Mariánské lázně 14. srpna 1906
Jägerstrasse Villa Montreux

Milý příteli,

posílám Vám tedy první stránky překladu, - jen
několik, ať máte přehledno již mnohem víc.
Bude-li Vám líbí, tedy dostanete pokračování. Ale
bojím se, že budete mít malou radost z mé
práce. Zdá se mi stále, že věty její mají stále
cizí zvrh a spád, že se mi nedá nahlédnout pro
slova originálu adekvátní výraz. Hlavně poměr
anglické a české syntaxe mi dává nespíše myslit.
Závěrem Angličanům ty jejich participiální vazby.
Pracuji nesmírně ráda na tom překladu, uzavřela
bych se s ním nejraději, někde na starém zám-
ku s velikou hlubokou zahrádou. To by bylo
alespoň okolí, vhodné pro hubených lidí,

LA 17 / 75 / 0 2 2 9

jjidiv kowla je jedna ta krásná drahá Patkova kniha. Je to az podivné, jak vlnivé a sladce zasahá v některé ní smutky, v rozrusem a neklid mého nitra a jak mě zcluje. Chtěla bych být umělcem, konzervikem slova, abych vyjádřila všechny její nuance, aby překlad dával tušiti tu její sladkou vůni. A jsem skutečně roedava, jak budou vypadat ty listy mého překladu, az si je přečtete a spoznamnete na nich poi opravy. Budete hrozne přisny? Oh, já mám skoro strach, že přes polovinu seškatate. Budu velmi nedočkavá a s bázni čekat, jakou mi napíšete kritiku.

Ano, a jsem moc smutna, že jste zas v moci toho hrozneho neklidu, který vám říká takové

věci, že nemáte vůle a jiné podobní. Nevíte tomu di mou, neví to sám, oh ne, neví. A možně je by byly vaše krise, a že byste byl sám s životem, který porbyl smyslu... Ne, ne, nesmíte takové věci ani myslit, ani zdát se vám o nich nemá.

Oh, divně, divně zněj má slova, že? Vždyt vlastně opakuji pouze výskyky vašich vět a nesnažim se ani říci něco, co by mělo štít vás neklid. Ale myslim tolik na ta pomná slova, že zněj v každim z vašich dopisů... Nemučite sám sebe příliš, neříkate si příliš černá smutné věci? Proč jste k sobě tak zly? Nemněte jim, nevíte všem těm desivým fantomim, prosim vás o to.

Neměvate se tedy? A nemám si dělat vyčitek? Nedělala bych si jich, kdybych věděla, že se ne nespokojíte; ale té jistoty nemám.

Žádný levičák by mi ještě nebyl tak lhostejný jako levošák. Totéž nikdy nebylo třeba utéci tak daleko do lesa, aby bylo možno zapomenout na všecko, co je tu charakteristické (a mi protivné).

Někdy už psát dále, protože bych Vás znarovala kritikou své nynější residence, nad kterou jsou normální lidé nadšeni. A přeji Vám jin, abyste se zbavil svého zlého neklidu. - S tím vědet, co dělá kritickou zivotu? Pracujte nyní o něm?

Upřímný pozdrav!

A.F.

P.S.

Můžete se nad tou svou „obstojnou“ úpravou mého příkladu? Také mi snad prominete, že posílám takový nedokončený úryvek, s nedokončenou větou na konci stránky; ale nechci posílat hned na poprvé et velikou částku, jinak byste měl mít celou první kapitolu. ~~Takže~~ Kdybych Vám jen skutečně mohla způsobit radost svou prací! To vědomí by pro mě bylo nesmírně sladké - Budete-li si přát, tedy
průstě dále

Praha 8.8.1906

V Mariánské Lázních 2.3. ob.
Jungb. Strasse, Montreuil

Milý příteli,

posílám Vám další stránky příkladu - až do konce první kapitoly. Stáhněte si mámi svou tyranii - nebojím se jí, i když budete muset měnit původní věci ještě mnohem častěji než se dělo s příkladem Wilda (z něhož jsem revidela než stránku s Vašimi poznámkami, kterou jste mi ukázal - na výstrahu!) Před tímto původní první versé není než surový materiál, z něhož jen dlouhým a složitým processem možno vybarvit krásně sladký celek. Snad hesmi stát jediná věta v své nynější formě - vše se musí sladit dle jiného klíče. Jsem si plně vědoma, že nyní

ingänge der
ausgelot-
en: 1. den
e
ts

Gattung:
Druck:

Eingangsnummer:
Besel. pod čis.:

6201

= PP 10 = JOUR = dr sebesta u.

telegramo,
denkovim,
o. 2. čislo
ve zpd-
s. hodinu

adon 4214

mary abb

P. F.

LA: 17/75/100230
 v tomto prvním stadiu své práce, podle-
 hám příliš rytmu originalu - a tím
 že teď překládám. Bude snad třeba zapo-
 menout na original, pokusit se
 zcela se vztahy a harmoni českých
 vět - a tak teprve podat překlad, jenž
 by měl český rytmus. Nebudete-li spo-
 ležen s desátou verzí, tedy ji budu pře-
 psávat po jedenácté. Ci jste myslil, že mám
 hned první verzi za definitivní, a proto že
 ji píši ve formě manuskriptu. Proč jsem
 to dělala, vlastně ani nevím - a teď to
 již tak nedělám. Ale byl by to krásný
 trix na Paterovi - a takový mi práce ne-
 imputujete.

Přijedu do Prahy tento týden, v pátek nej-
 později v sobotu. Bude-li Vám líto, můžete
 Vám dát další částku překladu - a doufám
 také, že naše spolupráce tak přijde snazší
 než takto.

Zdraví Vaš upřímně

A. F.

Praha 8.8.1966

Milý příteli,

Děkuji Vám za Vaš listek, který mi konečně
 zase jednou dal o Vás něco vědět. Mám
 veliký strach, že se přemáháte a vypráhnete
 prací; tím více, že práce se teď zabýváte práci.
 která je dána větší nutností a nevy-
 plývá z vnitřní vlastní potřeby. Ta je vždy
 nebezpečnější. Mne připadají doby, vyplnění
 takovou umělcem píli, jako pusté rození.
 Žijte nyní též v takové - jsem skoro u-
 věřená v svých povinnostech; nemám
 času - a práce zas mám dlouhou chvíli. To je
 strašně paradoxon, vidíte? - Ale Marins mi

LA: 17/75/100231

zachránějí, nalézám okamžiky, kdy se mi
mohu věnovat. A je to, vědycky jako
pohled do nějaké krásné zrcadly, když
se zamyslím nad některou z jeho vět.
Jsou jako zrcadla, v nichž jsou zachyceny
nádherné květy a písměny slunce a podobená
v sladké zamýšlení světla.

Ale dnes Vám neposílám pokračo-
vání. Přinesu Vám je, chcete? Těmto
týden. Freba ve čtvrtek, k 6. hodině
odpoledne - Přijdu jen na chvíli, jen
na malou, abych Vás moc nezdržela, podívat
se na Vás a dovést se něco víc o těch ha-
dech, kteří zas ozili -

Zatím Vám posílám mnoho pozdravů!

A.F.

Eingangsnummer: /
Došel pod čís.: 6

14. XI. 06

Milý příteli,

nevěděla jsem, že jste pryč a byla jsem smutná, že se nejme asi líbíte, protože Vám posílám Maria jen po takových úryvcích, a náhodně včasně pokračování, že jste rozladěn, protože různé věci a malé starosti nedají u mě ticho, se vzdání, rozesnění, stříbrné mže myšlenek, a jakou máš Marius. Jsem velmi šťastna, že jsem se mylila.

Nevim, kdy jste pro mě volný, - ale přišla bych třeba tuto sobotu, po třetí hodině, snad trochu později - všem

chen
appare
bede
beamt
die Wort
4. den 3
ad Minute
nim zahl
strojem
řadu pod
řov (přip
měsíc a de
nuty poda

ze p. Mariem. - Snad Vás příliš nevyrušim?
Oh, máte teď před sebou práci, již
je Vám identická s životem, píšete...
to může být krásnější? A máte teď také
umohem světleji v duši, že?
Pozdravuji Vás upřímně.
A. F.

LA 117/75/00232

14. 11. 1907

V Praze II. Táborská 57

11. května 1907.

Milý příteli,

vlastně bych měla ještě velmi dlouho mlčet a být
aspoň trochu zlá, ale protože k tomu nemám ná-
lady a protože jste v, vrtih a z devadesáti
devíti jiných divodů, které bych sama ani
nedovedla vypracovat, odpovídám již chas-

p. Chápu kousek jiny na Vás působí
Paříž, to "more cloveiny". Mám příliš
ráda velika města, ten jejich ruch, kte-
rý se zdá skutečně spíše bohemem zivlu
než lidské práce a lidského show. Je v tom
taková poesie velikosti, neurčitosti, záhad-
nosti - A v tom neklidu a vebornem celkem
je něco jako klid pro jednotlivce, ne? Zni

LA 117/75/00232

Wortzahl = PP 10 = JOUP = dp ... 62

to paradoxní, ale připadá mi to tak-
vá Apriore nejste všem novým, co Vám do-
vá. Vase myšlípí prostředím, nspokogen, tower
te po změni, která by zasáhla Vase ja v cen-
trální bodě, a zpusobila v něm nějaký
hlavní zvrhly převrat; přerod, nový život.
Zdá se mi, že je v těch slovech skryto nějaké
kouzlo. Ano, začít něco nového, tak jako by
to, co bylo dosud, valerilo jím geologické
vrstve, kterou opouštíme.

Zavídíte mi tu mou touhu po přerodu,
tu kterou zrete mým velkým dobrodruž-
stvím? Oh Bože, co je tu hodno závistí?
Je jsem, docela bez vlastní síle, nějakým
osudovým rozením soustředěna v jakém
marném isih, které mě od skutečnosti, od li-
di, ba i od myšlenek odlyčuje a čím mě
obětí chimery? A čím je všecka ta touha, když
nemá svéta, v němž by působila a stala
se prokem přerodu?

14. září 1907
Praha

Jsem vůbec velmi unavená a vyčilena. Život
mi připadá jako záhada, která vysílá a klac-
ně mláka. Jako by všichni lidé, yluvci, je
jako u mně docela stranamou rici a ja by
la mrcena, s nimi se dohovorit. A je spak
pochopitelne, že o takovou záhadu nestojí zá-
mý z obou dílu. Vše, se bych se mohla stát do-
seda, nekulturní, posbyt rájným o všech du-
sevní život, protože mně připadají všechny
myšlenky i sny tak strašně profanovány
lidmi, tak až přišlo lidské?

Zacínám se teď zase modlit a mít
velkou radost z katolicismu; ale žila jsem
ted nějaký čas v takové akathii, že se mi
zdálo, že ani ten nový svět není a čsta
je, který se mi otevrel, není pro mne.
A je přece tak krásný. Ta moc katolicismu,
kterou působil po stáletí a působí ještě, je
mi pochopitelna. Je v něm snad nekrásnej-
ší sin, jenz kdy byl směn, a je snad

14. září 1907
Praha Táborská 57

Milý příteli,

Váš listek přišel do Prahy alespoň o 14 dní
dříve než adresačka. Oddalorvala jsem
svůj návrat a utušila jsem, že nalozim
doma správu o něco tak smutném jako
o Vaší dlouhé nemoci. Představovala jsem
si, že máte krásné léto, oddech po mých
Parize - a vy píšete, že poždrav, který jsem
Vám poslala z Banges, mohl být rozlože-
ním - což to bylo tak strašně vážné? A
já jsem nic nevěděla - alespoň jasnými
vědomejšími myšlenkami ne. Ale podiv-
ný záhadný neklid byl se mnou, hlavně
vlivem jakési náhody, která se stala hned
v prvních dnech mé cesty a uvořovala mou
další náladu - náhody, kterou jsem si vy-
kládala jako znamení, že mielo přímo

LA : 17 / 75 / 00234

den Eingangs der
Apparates ausgete-
bedeuten: 1. den

Gattung:
Druck:

Eingangsnummer:
Druck r. d. Nr.

die Wortzahl je
den Monats
Minute der
in zählavi tele
pismen
podaciho, 3
ot případně v
ěsic a den a 5. 7
ty podání.

Angaben:
of udání:

66

3

nijnadřnější formou spiritualismu. - Ale bylo
by toho příliš mnoho, kdybych ještě dříve měla
hvěti myšlenky, jež se u mne portají k to-
muto khamatu; a nedověděla bych je ani přehle-
řici, tak hezky, jak bych si přála.

Proč se zdržel fisk Vaši knihy? Co si vlast-
ně ta fiskarna myslí? - Ale nenechte mne snad
čekat na správu až do té doby, kdy vyjde
Vaše kniha, když je to ještě tak velmi vel-
mi neuvěřit!

Pozdravuji Vás upřímně. -

A.F.

LA : 17 / 75 / 00233

0.3. 1900 16. 8. 1900
Tat.

vetah k Vám. Chtěla jsem Vám tehdy psát, ale
nevěděla jsem kam a nevěděla jsem, ale
dobře, jak - Ale je snad dobře, byl někdy po-
věřivon a věřit ve znamení; tehdy Vám
Vám o tom více psát? Jenže teď, po tom myste-
riozním & uvodě -

Byla jsem asi měsíc na cestách; odjela
jsem hned, jak bylo možno, v polopici čer-
vence. Neměla jsem určitých plánič-
leda ten trochu dobrodružný projekt,
jít světlem jako se chodí z pohádkách-
stomilovými kroky. Nejdříve jsem se
staraly (cestovala jsem s přítelkyní)
v několika německých městech,
v - -, ale ty Vám nebudu jmenovat,
protože je nímáte rád a protože byste
mi je nezáviděl. A nebylo to vůbec
rozmírně jezdit po samých městech,
navštívit se v muzejích, chodit po
kostelích, v nichž pro samou zvědavost

a láčnost dojmů není možno, aby vznikla
pohorbná nálada. Ale bylo to huské
a zajímavé - dlelávne jak v Belgii,
v Bruselu, v Antverpách, ale nej-
více v Brügge; to je ~~kamenná~~
jako legenda, jako pozdrav z jiné
doby, - zamýšlený, melancholický. - Mohla
bych tam čli hodiny prosnit na těch
smutných krásných březích, vymyslet
se v docela neoklečený život. A to ještě
nežilo místo svým vlastním tichým
smutným životem, bylo tam příliš
mnoho cizinců. Chtěla bych se tam
podívat, někdy pozdě na podzim.
Vzpomínám mnoho na krajiny,
na prospekty městských ulic, které
jsem viděla na cestě, na obrazy, na
ty originály obrazů, jež jsem zvidala
jen z reprodukcí. Divné! Každý ta-

koj vylét do ciziny mi připadá jako jedná
pouť za originální nebo skutečnými
typy, ideami, at uměleckých děl nebo
forem životních, které znám jen v ko-
šicích, odličích, od barech.

Druhou část prázdnin vyplnil pobyt
v lázních a navštívy. A teď jsem zase
v Praze a musím, se zase vrátit do
svého života, do svého, jak které jsem tu
zatím deponovala. Musím se vrátit k
sobě - a udělat si z toho shledání. Vždyť
to, co jsem hledala ve všem tom střídání
dojmů, bylo právě uniknouti sobě. A chci-
teli se mi to darilo, tak že jsem si
byla sama legendou. A teď to musí
něstat -

~~Plati~~ Chceš vědět, co je s Mariem?
Teď jsem se jím dlouho nezabývala.
Mívám jsem pilnou lítost, že je to
docela márná práce. Ale zatím zase
mám velkou radost, že jste nám už za-
pomněl děvčata -

V Praze 16. 8. 07
Táborská 57

Milý příteli,

jste tedy zase zdivov, bohy díky! Zní
mi to stále ještě tak divně, tak nemož-
ně, že jste byl v takovém vyběhání. In-
čtění vašeho listu jsem měla místo
skutečné dojem, že je psán z Brüg-
ge a ne z Prahy, protože rádší je
místu máni tak stvořeno pro horčík
vidiny jako právě toto. A pro „zname-
ní.“ Ale moje „znamení“ nebylo v Brüg-
ge, nýbrž v městě, které, jak se pamat-
uji, jste kdysi se používal: v No-
rimberce. A nebylo na nebi, nýbrž na
země, a vypadalo jako člověk - a přesně
řeceno: vypadalo jako-ty. Alespoň Vám
bylo moc a moc podobné. Totiž: v na-
šem hotelu se objevil docela z nena-
dání, jako by se ze země vynořil, cizí-

11. 17. 75. 09235

Eingänge de
los ausget
ten: 1. da
9.
ahle =
nats
er
telegram
tenkovym
ho, 2. čis
ně ve zpd
a 5. hodin

nec, který se Vám podobal tou měrou,
že bych, to vůbec nebyla pokládala
za možné. Ale vyhlížel nesmírně smut-
ně a sklíčeně - Počkalo a vrátilo mi
to nesmírně a tázala jsem se hned:
Co znamená toto podivné setkání?
Někde memento - ale co to bylo, nač
jsem měla být namatována? Nevří-
la jsem skoro, že by omeň ráhadný cizi-
nec byl něčím jiným než duchem, zjev-
ním - a i pak, když jsem při střílných-
om úvažování ^{na} připouštěla od této bi-
zarí kombinace, nimalizovala jsem klid
a odpovědi na to strašné "proč", které
mi neuprosně stihalo... I nebylo-li vone
náhoda nic nevenského, nadpřirození-
ho, byla-li to právě jiná náhoda, tedy zú-
stávala táž muciá nejistota. Nežbarila
jsem se jí po celou cestu, vorila jsem
jí sebou z místa do místa, ~~sthumila~~

jsem jí dojmů, zvědavosti, smíchem - ale
má radostná nálada, s níž jsem z Pra-
hy vyjžděla do světa, ta se mi nevráti-
la.

Hallucinace to nebyla, je vyloučena.
Nevím, jak na Vás bude působiti zpra-
va o tomto "znamení." Snad se pome-
žete, - či by Vás to mohlo rozrušiti? Oh,
byla bych velmi, velmi nešťastná, kdy-
by Vám připravila nymnsi rozčilení.
Rozumím teď, proč je mi vlastně po
omí dobů připadal tak nesmírně, vřda-
len, jako z jiné hořdy. Nemoc, která ne-
moe, to je jako jiný svět. Co Vám bylo? A
jakým se Vám zdá život teď, když se zas
k nemu vracíte? Píšte, že s chorobou
odesel veliký klid. Oh ano, život se nezdá
nikdy tak jasným, smířeným, laska-
vým než divám-li se na "bíl s vy-
sokých hor, nebo z hloubi nějaké velké

...chen Eingänge der /
Apparate
beden
beamtles,
die Woriza
den Mo
und Minute d
služebním záhlaví
sich strojem pís
něno štádu podací
počet slov (připad
), 4. měsíce a den
a minuty podání.

bolesti a únavy nebo takového smutku,
že když se susedi se snuti -

Měla bych dnes ještě mnoho psát, hlavně
svou velikou apologii - hájit se proti Vám,
že pracíte-li tak apodikticky, že nemám
ráda Vaši knihu. Ale špatně by to teď
dopadlo. Jsem tak unavená, že bychom
ani představy spojovat. A děvím, čím to
je.

Budte hodně zdráv a vzpomente si ras
na mě - A nehněvejte se na mě, pro
těhle ~~to~~ Ano, ještě něco: Coz ~~ma~~ ma
sminka o Mariovi jako ~~vjetka~~?

Mnoho pozdravů!
A.F.

16. 5. 18

Milý příteli,

uváděla jsem doved, a tím se velice
na shle dání s Vámi. Chcete-li, můžeme
se setkat, v pátek o 3 1/2 hod. hod
Petřínem (u launí dvahy) Nehodí-
li se Vám tak, učíte, možim
jiný návrh.

Mnoho pozdravů!
A.F.

Adr.:
(Praha - Dvorská 29)

LA: 17/75/00.30

LA: 17/75/00.30

33 prág =

amm — Telegram

aus — z

8/35 =

aufgegeben
posten die

pace kensimgt

Milý příteli

Praha II Vojtěšská ul. 29
26. února 1968

Milý příteli,

už jste si zase na mě vzpomněl, odstě-
hovali jsme se pryč, dolů do města. Ale Vás
list mě přece našel. Připadá mi, že jsme tu
jizněji, což je ovšem nesmysl a proti vsi
geografii Prahy, - ale to je jedno. Důležitější je
že zde také strasí, to však užalbí na Vy-
tu, výbor na osobách; strasidla jsou indí-
viduelní, že? Moje jsou mi věrna, zvykla jsem
jim však, přes to, že nerozumím ještě jejich
reč.

LA 17 / 75 / 00737

die Wortsahl = 10 = JOUR = dr sebesta 620
 Stunde und Minute der
 ve služebním zhlavi telegramů,
 v nichž strojní písmenkovým
 jméno štábu podacího, 2. číslo
 3. počet slov (připadá ve zprá-
 vku), 4. měsíc a den a 5. hodinu
 a minuty podání.
 Dienstliche Angaben:
 Státní úřad:
 Telegramm

Praha 3. 11. 03
 23 ppag =

O Praze a o lidech v ní vim velmi málo, snad
 méně než vy. Ziji tak, jako bych byla ně-
 kde mimo svět. A při tom mne připadá,
 jako by se byl se mnou udal velký převrat;
 * jvi se mi to různými nezachytitelnými
 mi snaky, takovou zmněnou myslí a
 distancí všeho, tím, že se mi někteří lidé
 jvi najednou tak cizí, nepochopitelní. A
 přišlo to tak zahně, chodila jsem několik
 dní jako v horě, byla jsem smutnější
 než obyčejně a myslila jsem ještě, že budu více
 nemyslná. Apak všechno změnilo, jen ten pocit zciz-
 ní zůstal - a velký smutek, který mi občas za-
 plavuje celou duši černými vlnami a odnáší

v divném vlnění, co se v ní odvíjelo nísty.
 klad. Já nevím, berou-li si děti ze mně vůbec při-
 je kazim a rozmazlím, - slýsim se všech stran.
 Mam se polepšit, t. j. zhoršit. Ale já nechci. Ne-
 byly snad ještě nikdy tak houčle a tiché, ja-
 ko když jsem jim četla Wildeovy pohádky; by-
 ly jim moc dojaty a myslím, že i plakaly.
 Mějící se jim líbil Startiny princ a Hvezd-
 ně dítě. Tak je mam ráda, než když je mu-
 sim redukovat na známku v katalogu ne-
 ve když o nich musím referovat s velkou vě-
 nou tváří starostlivým, až příliš starostlivým
 otcem a matkám, kteří se chodí ptát "pro pro-
 šechu".

minuta der
 10 = JOUR = dp sebesta
 23 PRAG =

stliche Angaben:
 ufebut uđau:

7
 3

Byl jste nervosní za svého pobytu v Praze? Připadalo mi, že vás unavují, že bych měla být jiná, pravy opak všeho, co jsem, abych vám mohla říct něco znamenat. A to vědomí mě bolelo a ochromovalo, řídalo se mně, že kolem vás je svět úplný, severních vetralin, o které všechny ulohy jsou rozděleny, svět, a níže jsem vyhostěna jako z života vůbec. A přeci si ještě přejete vědět něco o mně? Já - kdo jsem já? Připadá mi tak nemozné, aby mi něco bylo, má sympatie vůbec nekoum ne čím byly. Jsem více tak marig, celou svou existenci, myšlenkami, prací, vsim. - Ale Vy, jak smíte Vy mluvit o absurdnosti své životní práce? O tom, že váš život se podobá kostře? Mne se jeví jako rájivá hvozdý - nepřestanete se mnou mluvit vzpomínkami? A "na stin realizaci, jinak je psaní, - také neopomenete".

A.T.

Praha 30. 08

Milý Jindřišku

Připadá mi již tak dávno, že jsem Vám psala naposled, že jste mi zara-
 dil jisti nekam, mezi své nestarší vzpo-
 mínky, tak staré, že už vůbec nejsou pau-
 da - Nekam mezi fossilie - nebo do ně-
 které z tří řisí, kam fosilujete subjektiv-
 ne motivě (do nebe, do hlela nebo do o-
 cista - docela theologicky). A nelchnete
 se trochu, když najednou, docela bez zřehu
 zaklinání, se orve z některých těch mui
 ještě docela nedudchou kras a bude ho-
 vidat moc horemské a obyčejné věci ju-
 ko říkával vždycky -

LA : 17 / 75 / 06238

...Eingänge der
Apparates ausgefer-
bedeuten: 1. den
beamtetes, 2.
die Wortzahl (e
4. den Monats
die Stunde und Minute des
e vo služebním zá-
lovených strojem
1. jméno třídu p
3. počet slov (pl
lomku), 4. měsíc a
a minuty po

Uienstliche Ang
Stufzahl udai

ite 3

Ne vlastně, nemijel jste svůj poslední list jako finale naší korespondence? Něco v něm znelo tak záhadně, že by se to dalo tak vykládat a zaklínalo me v mlce ani, které je stejně jakýms mediem, a nemůžu říci - A měla jsem tolik drobných všedních záležitostí vyřizovat, všechno na mě o tolik silněji dolehalo a naráželo, že jsem se nemohla vepnout ani k dotazníku, také nesmírně daleko mně všechno připadalo. Ani teď nemohu uvoznat svých myšlenek, jsem příliš znavena. Im? Snad právě tími záležitostmi, které jsem musila vyřovnavat. A výsledkem snad bude, že asi na rok nebudu v Praze a snad už vůbec ne. - protože budu vzdělávat mládež snad někde jinde než na M-

nerve - někde na venkovském lúce, kde mi chtějí mít. Říkala jsem z počátku, ne, ne, ne, přijdu z Prahy - ale pak vzrostla pověst, strach odmitnout, tule možnost, která vznikla jen z čisté náhody, kterou jsem vůbec nechtěla a jála jsem se o věci vážně jednat. Negodová se, sice předtavit, jak by se utvářel můj život v prostředí ještě seberevěšším než zde - ale což, nač předvíhat myšlenkami skutečnost. Bude v tom přece trochu změny a já musím mít změnu - Ať už jakoukoli. Tebe se vyhostit ze svého života, o němž jsem obstane sama cizinkou. Divám se teď na své oči má někoho, kdo odíždí - a to má svůj píval; je to jako malá smůl. Přijdu drobně,

Angaben:
 1. den
 2.
 3.
 4.
 5.
 6.
 7.
 8.
 9.
 10.
 11.
 12.

am si nemurdomijn, se na dlouhá léta, snad
 na vždy. Nemyslím vůbec tak daleko. Jsem
 teď již klidná; rozeřena jsem byla jen
 R počátku, kdy jsem se musela rozhodovat,
 nemám-li tici přestě. ne - ale teď se mi
 zda vše tak přirozené, co se stalo a jako
 jsem jednala, jako by to nebylo možno
 jinak být -

Vidíte, psala jsem Vám úrodné psaní -
 O úrodných věcech, nerychl se nijak dostat
 k sobě. - Zavolejte mě, prosím Vás, R té
 trojdišné říše subjektivně motrych
 zas mezi říše a vypracujte mi něco více
 krásného, nejlépe o kince, kterou dokončí
 jste, ano.

Nesim teď již ani smutna, jen se mi
 vše zda nesimně záhadné. Záhada, o
 něž vůbec nevím, v čem je třeba, je sama
 není, v němž říši. Ze všeho se může,
 může.

Mnoho pozdravů!
 A.F.

26. IV. 08
 v. 23

Milý protče,

respichala jsem s odpovídi na Vaš list a ještě
 dnes píši vahavě, skoro s nákosí - protože
 Vám nemohu dát odpověď ty, kterou jste
 jediné chci slyšet - ze systému. Cesta
 nec na dávno hledá v mých rukou, ne-
 mohla jsem se mi nic odlat již tehdy
 když jsem ^{Vám} psala - Měla jsem
 jen s vámi, ani k Vám, ani k se-
 bě, psala-li jsem, se tak odhodlam
 jen pro zmeř - a patří mi za to.
 se jste si jme konstatoval dávno,
 před zmeř pro zmeř, a celky
 nihilismy. Oh ne, tolik mi před
 pryč - a přeci se nesmíte na mě dívat
 jako na strokatamou, již nechci být.
 protože mám instinktivní odpor
 proti všemu nečemu, ~~plautičtému~~

LA 17775/00:39

...chen Eingänge der
Apparates ausgefer-
bedeuten: 1. den
beamteten,
die Wortzahl (e-
rm), 4. den Monats
le und Minute der
zählavi 1
stojem pism
no štádu podaešic
et slov (pripadné
4. měsíce a den a
minuty podání.

A dokonce proti takové ubohosti, která
si dělá firmu a etiketu z bolesti
a označuje ji svým život; to je tak
jako by přamovali na talu vyhlá-
šovali: "U zlomeného života", "u
oběti", "u mrtvého života", "u
ho smrti" - jak je to purné.

A dneska už zase myslím, že
můj štít nebude dozivotní nebo
vůbec dlouhý, že snad bu-
du mít zase možnost vrátit se, ~~že~~
~~že bude třeba~~ protože zde budou no-
ve školy, - ale to bych vám nebydly psát,
protože je to fajn a nejisté a docela
nové a nečekané -

Ale vy máte záda se mi, i mysl, vyloučit
mě docela z kruhu, i z kruhu ob-
sypčích přátel, odejdu-li, - a to je
od vás strašně neuvěřitelné, milý příteli.

víte to? Vy si mě přetáháte s místem, v kte-
rém jsem - a v kterém jsem cizí; s lid-
mi, s nimiž se stýkám a jimiž jsem
cizí - vůbec se vzdám, po celou chvíli
vlastně nic nemám. Protože můj vlastní
svět, máje vlastní já začíná teprve
tam, kde je všechno ostatní končí -
Bude-li to vše upřímné, tedy doznáte,
že mám ~~právo~~ ^{právo} a tedy mně nepovíte nic
o své knize, o svém smaragdovém
ostrově, jak vám mohu poradit, jaké
jméno jí máte dát, místo "Silenci", když
nemám, o kom, o ni píšete - a když jste
vůbec už jste zapomněli, že jste se
mně po tom ptal. "Smaragdový ostrov"
je krásné jméno - snad by to bylo trochu
subjektivní.

Atotický večer - ten práce mně
být - mně

Nehnevte se na mě, že také vidně píšu.
Jsem nešťastně, mavena. Takim jakous
hypernmesi, jako před smrtí se ve
mně vynorní předt mnou celý
můj život, - jako cos dalekého, co
všude se mně nepetrá - a jehož zá-
hadnosti přece takim - Bylo to všecko jako
rolha v dramatu, - ale rolha osoby, která
se nijak neprojevuje, jejíž osud se nijak
neresí. Já slyd jakýs význam před dy-
namikou děje, a to je vše. Její já je ně-
kde jinde. A to je přece chyba, nepravda?

Upřímný pozdrav A.F.

A pozdravujte ode mně také
všecky krásně daleké myšlenky,
daleké jako hvězdy - a všecky
Smara a dove ostrovy —

0 Haacki Kriabot Elisčino nabřeží
č. 325

24. 7. 09

Milý přáteli,

připadá mi skoro neukutečie, že Vám
kase píši, jako by šela celá století
mezi tímto listem a dřívějším. Jako
bych byla nyní někdo docela jiný -
a protože jsem sama k osm dřívějším
časům svého já strasně nespovědi-
va, tecky si říkám, že jsem nyní
umohem lepší. To je všem docela sub-
jektivní a ukutečie domyslné, a třeba
by mně mohli jiní lidé dokázat, že

je to úplně nesprávné. Ale přece jen je fakt,
že cítím o sobě mnohem více síly a
když, než třeba před rokem. Tělo
Nevin. Proto nejsem snad klidná, chvil-
něna před nárazy největší bolesti
a záchraty úplně apathie, zila jsem
ted kolik týdnů tak nějak vyprázdně,
záhadný mi starý strasného smutku, kde
jsem si nedovedla představit, jak budu žít
za týden, za měsíc, a kdy jsem nemohla
myslet a pracovat, tak se nyní mu-
sím ze všech sil dohnat. Mám stále ještě strach
z nějakých tvarých hravých stříh, a při
tom zase teplý blaživý pocit někoho, kdo

se vrací po těžké nemoci k životu a říká si, po
mne zase patří slunce a při první rase vol
ně dýchá a na všecko se dívá. A zas je to
všecko tak tajemné.

Ale ne, to všechno vlastně nechci psát.
Zem přece nesprávně nastává, že ne-
vin nic z Vaší přednášky, na kterou
jsem se tak dlouho těšila! Z těch, které
mi, které mi podávaly ty šťastnější, že
je Vás slyšely, nedovedu si konstruovat
obraz renaissanceního eiteru. Chěla
bych vědět, jak se Vám ve "Sdružení" líbilo
a přednášelo? Ale vidíte, že je zcela jiné než
jinak české spolky? Mne se tam moc dobře

9. V. 09
Hradec Králové Elišvino nábřeží 325

Milý příteli,

vide-li se je to paradoxní a více než
paradoxní, přejete-li si, aby ch. Vám
psala a psí-li Vám. Někdo, kdo
nechce mít ani mezi svými
střední, ani mezi postmoderními
přednáškami - to jsem tedy já, a do
té kategorie jsem tedy psal. Přin-
dejte mi roli jakéhosi -- dopis-
níku člena svého světa, ještě mi-
něc jaký. A při tom mi přikate,
skoro aytate, že jsem na Vas Ra-

LA: 17/75/00241

LA: 17/75/00240

dýchá. Doma jsou skoro zralí, zechodim za
kdykoli přijedu do Prahy - jsem vlastně
stále na cestě, mezi Prahou a Hradcem
odpíchním vždy, když je nějaký den práce,
ač to není příliš, ač už v Praze počít
že je třeba potřebovat nějakou nevodivou
vstroj. Sůlka, atmosféra ovzduchu nebo či
vlastně huzda je kolem mě, proti mě vi-
li, to je vždy, když jsem v Praze, v Praze
nebo jindy v Prahy, v Praze, v Praze in-
tegrální. Mám, co by Vas zajímalo z
mého světového života. Svět je mě
větší, než jsem mívám, jsem divoký
a roztomilý, zlobím se na svět, mám mě
když moc rády. A práce by bylo nějaká
míst, někdy, aspoň na čas, a jít, ještě
někam studovat. Práce jsou bohem moje
a děti jich brání vynechat, - ale děti byh byh
Rosa nějaký semestr studentkou. Jít hruhu,
jak se rozhodnu.

Jak jsem se rozhodl, povídám. Odpustíte mi to
a říkejte moje věci. Myslím, že o Vas. Mnoho
vřemění. pozdraví. A.F.

odpovíte

Deutsche An-
stalt für
Stellen

D. Deutsch

chen Eingang
Apparates aus
bedeuten: 1
eamtes, 2
Wortzahl (e
ien Monats
minute der
zählvi teleg
m pismenk
i podacih, 2
i případně vi
a den a 5. h
odant

angaben:
dant:
lor
3 st

nevěra, na Vás "dokonale zapomněla". Ne,
ale co pak Vás má více zajímat při takové
Severance? Být severin, to přece znamená
"ve Vašem největším pojetím být obyčej-
ným blahodělným tvorem, který v sobě
dusí všechny velké umění, rozspíná pra-
mery pravé nevkosti a síly; je to zkrátka
symptom umění, co jste v sobě vůbec
překonal, a co sebe ve větším světě
ani dost potírati. A důsledky z toho pro nás
Severankin.

Ostatně, bych chtěla vědět, v čem
je pro Vás strašně "severin". Mä-
li byt ta láska k mlhám kritériem?
Ale obkond pak vte, že neníšij slunce?
Já, která od nehametných dob (!) křos-
anij Friben Apollona... Pravda, snad
nemam žádnij pedně polech. rávy

uměním raději později odpoledne někde,
pod košatými zelenými stromy, tak
sytě nádherně zelenými jako jasn
ted, někde v starém parku, kde je
plno květů a vůní, a ~~na~~ hřbitov
plno plátě ráve. Čtete bych byl kůstek
Slunce nebo Stromů a obubiti se;
jake dávne krásne řity. Anebo jate
čisli a jeste nemozneji by byt, spat
se Mariadon nebo Dnyadon. a rity
stromech, chvilij v koruně čimunka
a jindy v akátu nebo v porlevo-
lém hlouch, a pak v stříbrném
javoru. Ale to Dnyady nečelaly, byly
vony svému stromu, se. Tedy bych byla
nvrchou Dnyadon, ale to nic nedel bi.

ehen Ein
apparatos
bedeuten
beamtas, 2.
die Wortzahl
4. den Monat
nd Minute der
nim zählavi
trojem písm
řadu podacích
slov ířipadně
řísic a den a
uty podání.

Aspoň by mi někdo řekl, že mi nepatří
slunce - A já si teď někdy myslím,
že mám před sebou celý svět a že
mi patří celý život.

Snad se na mne úplně rozšmevají,
že, ra, to, že nechci být, a co mne ra-
klimate, a celé století nebo tisíce-
letí budete mlčet! Ačkoli by to neshuselo
někomu, kdo sídlí v slunečném paláci-

Posílám vám mnoho upří-
mných pozdravů -

A.F.

V Praze Vojtěšská 2?
11. II. 09.

Milý příteli,

skutečně škoda, že jsem se věnoval nedově-
děla o možnosti vydati Maria
v K. D. A. kde byt by byl velk pod svou regim
a mohl do literárního světa. Což na form
že nehoním - připadá mi, jak krásně
věci se vysunují vni dělat pro sisk -
Zijn se znamení nejistoty; ne-
vím, co podniknu, jaké podmínkách
a co pakem. Nevím, jaká by byla mi mi
zly či miij dobrý, duch z boum, že
jsem si podala radost za dovolenou
pro první penězky a teď čekám, jak
bude vypravena. Jsem stráše netřepkou.

1A T 7775 / 0 0 2 4 2

protože nebude-li mi povolena, odjedu na front
nímy do Anglie, - bude-li však povolena,
tady už v říjnu. Jsem pro tu nejbato-
vnu v příservě, s říjnu blízkým nepřijím
nebozpečně spádati. Cítila jsem posledním
dobrou takové ochabování energie, ať
se mi zdálo nutným, alespoň na čas, ~~potřeba~~
~~se~~ jít místo toho. A přece nevím, budu-
li mi radost, podání-li se, ať jsem usilovala:
neviděla bych Vás pak v Hradci. Snad mi to
přece můj slý duch nepřijímá?

A. J.

= JOUR = dr sebesta

23 ppag =

Telegramm — Telegram

aus — z

15 19 8/35 =

{ aufgegeben at
/ podán dne

s terrace kensimgto

9. čerence 1911.
255. Komenského k. Hradec Králové

Milý příteli,

zůstali jsme více při tom, že
Vám mám poslati rukopis, ještě
než mi řeknete, může-li vyjít? Po-
silám Vám první dva díly, jednak
aby se neležel přílišně Houšťky,
manuskriptu, - a pak se se musím
na druhé dva díly ještě trochu
podívat. Smím je za několik dní

...chen Eingänge der
Apparate ausgefer-
bedeutet 1. den
beamten, 2.
die Wortzahl

Gattung
Druck

Eingangsnummer:
Dofel post etc.:

LA 117175100243

také poslati? Překlad se mi nelíbí, celý
bych jej njiaději rosbowala, - a „brý-
sí úprava“ je rozhodně „méně úhled-
ná“. Nemohu stále věřit, že se po-
darí vydati tuto krásnou knihu, kte-
rou mám pořád stejně ráda - ale budu
velmi šťastna, nalozne-li se vás svého
prvního čtenáře.

S mnoha pozdravy
A. F.

v neděli 18. čeruna 1911.

Milý příteli,

Prijela jsem právě z Prahy a
píši v chvátu, abyste měl co nej-
dříve mou odpověď. Necítila jsem už
dávno takové radosti jako při Vaší
zprávě, že "Marinus" vyjde. A jsem
témuž nesmírně ráda, že budete
čísti překlad - ani se pomyšlením zena-
padá, viděti v tom se divem. Pošlu
Vám original hned zítra - a dovolíte-li,

LA : 17 / 75 / 0 • 244

LA 117175100244

Pan Miloš Marten

Brno II

Výzd 23

a velmi krátky čas také druhou přílohu přeloženou - asi tak do týdne. - Joem Vám velmi velmi věčně,
S upřímným pozdravem
A.F.

Eingangsnummer: 620
 Dodel post etc.
 = PP 10 = Jour = dp sebesta
 23 Prag =
 Telegramm Telegram
 aus 2
 London 4214 15 10

Pan Miloš Marten
 23. Újezd
 Praha III

18.17.75/00245
 Nevím, proč najednou myslím, že
 bych vám měla říci něco více o
 změně v mém životě, kterou asi
 na rok provedu - o změně jeho dě-
 lání. Právě proto - Nevím, pod impulsem
 či vůle to říci, když nic nemůže
 býtí absurdnější než předpokládati, že
 by vás zajímala změna v existenci,
 která pro vás neexistuje - Právě proto,
 byla-li jsem poslušná toho popudu
 a pokusila se promluvit přes mě, i
 když se zdá nepřeklenutelným -
 255. Kamenického tř. 2. Vojtěchův
 Hradec Králové Praha A.F.

Gaßung: /
Druck: /
Eingangsnummer: /
Dozel pod čis.: /
620

10 = JOUR = dr sebesta

23 ppag =

Telegramm — Telegram
aus — z

214 15 19 8/35 =

aufgegeben am
podán duo

abbots terrace kensington

22. čeruna 1911.
255. Komenského tř. Hradec Králové.

Milý příteli,

pokusím se oepovědět tak přesně, tak přímo... „kristalisané“ jak se ptáte:

ad 1) chcete-li se obětovat a čísti za mne korektury, tedy jsem tomu velmi rada a ani slova nehámitám;

2) nevím, jaký je váš vzhledem k práci autorských rytkisků. Čtela bych 7 na měm 15 na obyčejnem papíre, je-li to fantastické, uvěďte to, prosím, ve shodu se zvyky skutečného světa.

Musila bych však příliš dlouho mrazovat,
mám-li volit, aby mi byly posílány po
dílech nebo v celku -- v celku by se to snad
lépe vyjímalo, ale zase hořím nedočká-
vostí, mít výtisk "Maria" v ruce, byť
částečný výtisk --- a proto se rozhoduji,
náhle a bez předchozího strašného lámání
hlavy pro zasílání jednotlivých dílů.

3) Souhlasím, aby se kniha jmeno-
vala "Dojmy a myšlenky Maria Epi-
kurjea."

4) A last not least. Kniha překlá-

Namen des Abnehmers: 1. den
 Apparates ausgeleitet: 2.
 Bedeutung: 3. den
 die Wortzahl (e
 in Bruchform), 4. den Monats
 die Stunde und Minute der
 Lage ve služebním záznamu telegramů,
 hotovených strojem písmenkovým.
 čí: 1. jméno úřadu podacího, 2. slo
 ací, 3. počet slov v
 sloučku, 4. město
 a minuty p

Eingangnummer: 1
 Došel pod čí.: 620

= PP 10 = JOUR = dp sebesta

Dienstliche An
 Służebni na

LA: 17/75/00246

VITE

dala ovšem prostě A. F., že o tom čim
 snad vůbec neví a vůbec považlivě reser-
 vi, - ač právě tak málo jako A. F. se
 stará o "svatě cíle ženského hnutí"
 a ráda by věděla, jak to může vypadat
 jako by se stávala, - snad peníze tím
 se čistují? -

Je-li Vám líbo, počestěte mi
 jméno. Vani mi sice zcela jasně
 proč, měla bych to snad vědět, - ale
 pak se budu muset vůbec tak psát? ~~Už~~
~~ne bych musela~~ Je to zásadní jazyková
 věc? -

Oh, byla jsem tak první odhodlána
 napsat Vám, kterou kryptal - a je z
 toho psaní, jen taková amatérská
 fa zese. Nad čímž jsem velmi smutna
 S pozdravem A. F.

26 II. 1911.

Milý příteli,

volím tedy raději celý stempelář.
 Korrrektury mi mohou být zaslá-
 lany na mou pražskou adresu,
 kde as v červenci budu - dále
 svému bych jistě udala. Mohu
 poslati druhý díl? Zastihne Vás v Praze?
 S pozdravem

A. F.

LA: 17/75/00247

Eingangsnummer 620
 23 prág =
 Telegramm Telegram
 aus z
 4214 15 19 8/35 =
 abbots terrace kensington
 P.F.

24. srpna 1911.
 Záhřim Bez. Batebuz
 bei H. Haidinger

Mily přitelí,

děky za Vaši křivku, těším se na
 "Maria" v. "Pensance" i. "Pensance", na
 své jsem velmi rád. Co se týče mého
 vřstění - myslíte celi dílo? Ale to vřstě ná v
 říjnu? - a já ještě nevím, jakou budu mít
 do toho dobrý adresou. Ci jsem to přemýšlím
 dílo? - Stihl by umě do vřstění a vřstě
 říjnu až po to. Já v Práze - v době vřstě
 tím budu na cestě, tak a vřstě
 někdy vřstě adresy

S pozdravem

A.F.

18 17 17 17 17 17

137 Walton Street Oxford
11. III. 1912.

Je to velmi drahé, že náš. Ale chci vědět, smím
snad chytit vědet alšpou, jak-ž ždnár a
hlídou? - Zde by mne snad už odpo-
rod přestihla, odhrzdim koncem týdně
do Londýna a udám Vám svou adres-
su, až jí budu sama vědet - - chci mi
pák slovičko o sobě napsat? - Nemají-
te-li, - což, o nepodareny pokus vše-

A. F.

Terrace
don W.

kde
adresu
ci se na
obavám
t už.
et, jak
je mi
stejnou,
manem

Wortzahl = PP 10 = JOUR = dp se
23 PRAG =
Telegramm - Tele
aus - z
Kensington 4214 15 19 8/35 =
Abbots terrace ken
= f . f.

KENSINGTON
8 - P
16 MAR 12

KENSINGTON
16 MAR 12

Monsieur Milos Marten
Prague III
23. Ujezel

Bohumir's

4 1

ots

Topić

Barrić: Grecco

Jančić: Dojstovićević (Cabrera)

Chesterha: Un 28 mm, radi (K.R.F.)

iste
dive
chu
fiter
v
a m
dan
dku
y-
F.

67200797/71:77

3. St. Mary Abbot's Terrace
Kensington London W.
19. III. 1912

Dostal jste mi listek, kde
vám oddám svou adresu
jako svému? Jelik věci se na
poště, zpravidla se se obávají
nyru, že všechno má být
osud. A já musím vědět, jak
se vám daří. Co napíše mi
alespoň rádku, třeba křestem,
třeba vyčítky - ale jen zranění
života -
A. F.

LA 117775/110250

Die Dat...
mittels...
tigten...
Namen...
galenun...
in Bruchform...
die Stun...
die Minute
Länge ve...
vychotove...
znaci: 1. j...
podaci. 3. p...
obu zlomku...
a minuty po...

R LONDON, W.C.
No. 1658

2

Praha II (Bohemia)
23. Ujezd

Dr. Miloš Šebesta

Drahy přáteli.

chtěla bych, aby mi list letěl, letěl, - a
křátem musím jej posílat k Vám takovou
oklikou, - a pravděpodobnost, že Vás brzy
dojde, je také malá. Proč jen jsem se ne
režtala po Vaší adrese! Měla bych mít
rychlé porřešení všech trapných nejistot -

Chla jsem dnes v dopisovaci knize, že
jste se stal recidivním. Tedy - byl jste
nemocen? Teď, o té době, kdy jsem Vás
neviděla? - Slyšela se mi, ani křvíte, jak -
ale Vaš poslední dopis přece mi je jaksi liza-
sňoval situaci, - díky také upří, že Vás
rovladuje spolkové cordni, - viděla jsem, že

L4 117 / 75 / 00 : 51

istě zanesen braci, nad to takovou, která kolem roz-
kruje svou atmosféru, což je také mimo a
nad vši všednost, - vniřek v ní pasaká rubině.
Anonymum teď také Vaši antipathii pro-
ti té ladní "moderní" Prar. - Vědno se
mi zdálo mkládat mlčením, - i pravem, jež jsem
u Vás pozorovala, i to rošťství napjetí, které
bylo při našem posledním setkání. Vyhládám
snad klesně nebo fantasii? - Ale citila jsem
to a redukovala na příčinu, uvedené ve
Vašem listě. Měla jsem být jiná, jistě, - ale při-
cházím pozdě k tomu postvání.

A Vy jste nymcen, to je se všeho to nejsund
vější. Stále ještě? - Mne připadá, že jsou celé pro-
pasti mezi námi a mi volám se zanikne -
Přeji Vám se srdce zotavení a zvěšení.
Má to být již mlt ránoem píán? -
Zdraví Vás
A. F.

Milý příteli,

posílám Vám pokračování, Maria, které
bych vlastně měla přepsat, než se Vám
dostane do rukou, protože takto asi
nepřectete vůbec některých míst. Ale tím
by se věc velmi protáhla a byl bysť
s mnou ještě nespokojenější. Zbožela
jsem se velmi při překladu štoupat
kapitoly; s jejími začátky jsou některá
mista, kde se mi absolutně nedaruje
pochopiti jich vztah k ostatním.

Ještě to není ani čertina, Maria. Ale
budu teď mnohem hodněji, a pil-
nější. Stále však a marně dosud
hledám ten klič, který má
dat sládu Patrových vět. Můžete
jít vůbec kdy?

Musíte se stále ještě tolik namá-
hat s tou strašnou právníčkou
nemostí - a ještě nesmíte odstoupit.
Ale jste přece již zdrav, ochravné
jste barneji?

Ano - a od pátku budu mít
jinou rezidenci. Právě od pátku! Zase

Prase, Tábořská ul., číslo jiné: 57.
Alešpon je to trochu směny, třeba máto
chtěla bych se stěhovat nikamí hodně daleko,
až do nějaké docela vymyslené země.

Posílám Vám mnoho pozdravů.

A.F.

den Eingänge der
Apparate ausgefer-
bedeuten: 1. den
beamtes, 2.
die Wortzahl (e
den Monats
Minute der

Gattung:
Druck:

Eingangsnummer:
Došel pod čís.:

6201

= PP 10 = Jour = dr sebesta u jez

23 ppag =

Angaben:
udání:

Telegramm — Telegram

aus — z

London 4214 15 19 8/35 =

{ aufgegeben am }
{ posten doe }

3 stmary abbots terrace kensington

= f . f

2. IV
Praha Táborská 143

Milý jistě,

Jsem již od několika dní v Praze. - ale přišla jsem
z Berlína churavá, takže se jsem nad talorijem ve-
niklým intermezem velmi nešťastná, avšak proto, že
se snad ještě prodlouží na několik dní. Mam v ni
myslku zdát se tu asi do polovice měsíce. - pak
chci ještě na penězů do Berlína. Můj poslední
list tedy měl jen ráz definitivního zúčtování,
ale stalo se tak zcela mimovolně. - uvidím, jak
odpovídal jsem si jim okamžitě psát. Je
sice pravda, že jsem trochu porušila autinomy ni-
tra a můjšku, ale bylo by mi přece ještě líce

LA : 17 / 75 / 00 ? 5 ?

několik slov o tom problému. Snad někdy přijde, - až
budu zase moci klidně myslit. -

Mevim, mám-li mít za to, že jste v Praze či do-
ma. - Vidím Vás snad za svého pobytu zde? -
Co se u nás týče, doufám, že nebudu stále hrát tu
polo-passivní roli jako dosud, - stouat je zcela proti
mému programu.

Tedy snad - na shledanou -- ? - - -

Zdraví Vás

Anna Fischerová.

poznávala, že nejde o vyjádření subjektiv-
ních pocitů, nýbrž o stvoření krásné
ho fetickeho sna. Krásná krajina
v jasné ryzé atmosféře - tím je
pro mne tato poesie. Obdivuji se její schop-
nosti, ponořit se zcela ve věci, strát
se v ni, - - - - - ale práce, regeneraci, roz-
tvoření hledám v onom a subjektivi-
smu. Mění mi nejvyšším překonáním
života, ^{ne zapomenou} ~~zapomenou~~ ^{zřetelně} ~~zřetelně~~
snech; - ni, to vede snadno k jeho
neurčovaní a znehodnocení. Věřím, že
se dá posvetit a zhodnotit a cestu
k tomu udává právě impresionistů

kritika a analýza, s ní spojená. A proto ji miluji jako hlavní orgán velkého „přehodnocení všech hodnot.“

Nepodařilo se mi zachytit ani v hláskách rysech všechny ty důjmy, jež ve mně vyvolala Vaše slova. I kdybych psala desetkrát tolik co dosud, tedy byste se nedověděl než hrůzou zmuč a žít, v níž je u mně vše popleteno. Ale nebojte se, tak příliš povídatá nejsem a také ne tak neskrupule, abych tou měrou zneužívala Vaši laskavost a tepelivost. Budu již hned hotova. Jen ještě tolik: ve Vaší diskusi

s p. Dykem mě nýje podporoval, (to vlastně není to pravé slovo, - nýbrž zanjat) pasus o tom ^{rozdílu} ~~porozumění~~ porozumění, jiné individualitě a připouštění všech dohodování všeho. Zanjat mne, protože jsem poslední dobou o něm velmi mnoho přemýšlela. Myslím, že vlastně takové připouštění všeho je jen znakem nedůvěry k vlastním schopcům, nedostatek silných sympathií a antipathií, - konec konců že je lhostejnosti.

A ještě něco - Ale ne, vlastně již nic. Slibovala jsem zakoncem již na mi-

nulí stránci, - a kdybych psala dále, nen-
končila bych ani na ∞ . Tříváte se tu
že na mou povídkovost? Přesila jsem
příteli na Vás laskavě vyzvání a
psala, psala, jako byste neměl nic
na práci než číst konfusův dopisy li-
di, kterým dlouhé mlčení vzalo schop-
nost uobezovat se v mezích prostoro-
vých kázáních jejich projevů.

Dočím, že mi velikomyšlně a mi-
lostivě ^{promiňte} ~~mpu~~ téměř osolívou povídkovost.
Děkuji Vám ještě mnohokrát a jsem
s upřímným pozdravem

A. Fischerová.

Milý příteli,

proč mi říkáte, že čtu šlostepně Vás
listy a, že mě unavují? Ne, to jistě ani sám
nemyslíte, nemůžete a nesmíte myslit. Jsou
jsem velmi smutný proto, že ani ten pestřejší
Krásnější bohatší život v daleké nedoře Vá-
přimět více světa a jasný do duše. Stále ten
pocit marnosti, jenz čas ^{ortuda} - že psala - li
jsem minulé smutněji než snad jindy; ne-
byl to jen ohlas Váš vlastní nálady! Uvě-
domovala jsem si jen při čtení Vášeho
listu všechny vlastní bolesti, svou marnost,
bezvýznamnost, čtila jsem je v plné síle.

LA 117/75/00206

ných křeten a my-
mysli, a ze slov, která si tam mlčí.

citím dosud. Nemám si dávat vinu? Snad
ani nedávám, jsem příliš fatalistkou,
ne se ani neptám, proč - počítám s faktem.

Vy se na mě pořád asi hneváte pro
to, co jsem Vám psala o Vaší knize, nebo
nelibujete-li si, tedy mě alespon stavte
do zcela tří rady s těmi lidmi, kterým
pranic nřekla a kteri o ni psali, kri-
tiky. A za to se zas ja na Vás hnevam
ale jen trochu - Prce jsem Vám tehdy,
jistě psala, že Vám nřikam definitivni
isudek. A dnes bych Vám psala docela
jinak než tehdy; snad byste nebyl tak
nospokojen se mnou.

Dvoe by mělo být Vaše isih marné proto,
že jste chtěl zti symbolisy a ne jen
jednu roli? Dovedu se vzít s obtizí
nebo pteu si symboliky, - myslim si, že
nemise, být větší iskosti nad tu, že je
přepada, musi nutně přehadati na je-
jich osamelých cestách, ale že tento usko-
sten je imena radost, podari-li se jim
jejich velké krásné dílo -

Uvidime se tedy, až pojedete Prahou? Te-
sim se velmi. Vracite se již "ze sveta" či
se jedete jen na chvíli podivat, co se deje
v drahé vlasti? Nevrozumela jsem to z
Vaši zpravy.

Na shledanou tedy! Upřimný pozdrav
A.F.

= JOUR = dp sebesta

LA 117/7E/00256

23 prag =

Telegramm — Telegram

aus — z

5 19 8/35 =

aufgegeben
podán dne

terrace kensimgt

---
 vzkřím na ty hrůdy smutné prince, na
 princezny a nejvíce na tu jednu, kte-
 rá byla jiná, než ostatní princezny,
 a chtěla zachránit mladého krále, kte-
 rý přijel přes moře, k mramorovému
 ostrovu, kde byl bílý pír a zámek
 a v tom zámku bylo tolik pokojů,
 kolik je hvězd na nebi; a na vrchu
 mladého krále, — — a na to, že je
 smutná ta krásná pohádka jako to
 celé království nad zahrádami, v
 němž roste tolik nepomyslitelně krás-
 ných květin z myšlenek, jež se tam
 myslí, a ze slov, která se tam mluví.

Ja bych chtěla, aby tam bylo také světlo
a jasno a teplo, aby král toho krá-
lovství nikdy, nikdy nemohl říci, že
opustí svou říši, že odjede na da-
lekon vypravu do krásného pustého
dísta - a sám se zahradí vlastní říši
ní, ani se smí by mu to nesmělo při-
hadnout. Ale vim, že teď v ní vrtkají ši-
řli nepříteli, mlhy, mraky a šera-
a hadi, a příšery. Musí se s nimi bo-
jovat - mečem a kopím? Pak bych chtěla být
princem, moc udatným princem a při-
jít na pomoc v tom boji a nepřestat, až
by byly všechny pobity. Princové aspoň
mají od věku dovoleno zachraňovat
pomáhat.

Či se ty příšery nedají zdolat mečem a kopím,
ale nějakým tajným zříkavadem. Budu hled-
at a přemýšlet, až je najdu - či snad je
všecko ~~proto~~, všechny ty mlhy a
neči, proto, že král se upsal peklu? To ti
obyčejní králové a pohádky nedělávají, - to
jin ti, kdo jsou králi, a ještě mnohem mno-
hem víc než to. A pak vim pomoc - jistou -
všecko bude zachráneno, vzbouří se, protože
ten úpis poruší platnost, vlastně již poruší.
Ale jak se to všechno stalo, to je tajemství -
a snad je nikdy nikomu nřeknu. Nemí toho
také zapotřebí, - hlavně víc je, jin každý, bu-
de zase světlo v království - A já nechtím

ani dal nhlvit, protože zde přistává pohádka a začíná legenda, a to je už více zeda jiného -

Alé když teď na konci nestojí začátek jiného, tak je to proto, aby to bylo jako v pohádce: tam si lidé vůbec nymají jmenný ---

LA 117/75/00256

13. června, v neděli

Milý příteli,

čím mám začít, odpovídat k Vašim dotazům či klást sama otázky? Proč napínáte tolik moj zvědavost? Co je to, co byste si přál a o co si neříkáte, protože jsem tolik plá k Vám? Já jsem přel, naopak, až příliš málo zlá k Vám za všechny ty klady, které jste nad mnou proslovil a za všechny eskomunikační formule. A proč budete prohlášen za „nejhorší monstrum, kte-

LA 117/75/00256

„A kdy v lechách dýchalo?“ A zrovna za
14 dní, a proč se vás slavnostně,
z jakého moderní žena, přechm? Mám
si hrát na hádanou? Víte, jak se to hraje?
To bych se musila ptát: „Je to to či ano?“
a smí se na te odpovědět pouze „ano“
či „ne.“ Ale to bychom musili vyměnit
asi 50 dopisů s kolik, a protože nevím,
zda by byly všechny na stejném stupni
paradoxnosti, tak byste nanejmenou pře-
stali psát a já bych se nic nedověděla.
Tedy mi to povězte bez ptání, ano?

„Marina“ má vyjít v „Světové
Knihovně“ - nejspíš na dvakrát.
Ale kdy, ještě nevím. Část rukopisu
jsem do redakce poslala, ale většina
mám doma a přepisují ji, protože

jsem nebyla po vzecka ta léta, to - ná-
ladově totiž - dát příkladu definitivní
formě. Nevýjednávám s nakladatelstvem
oficiálně, nýbrž mám soukromou dohodu
kterou mi upravila její má známá,
příbuzná podiny Ottovy. Snad mi
ještě vyjví ostatní, co si ještě vědět. Má-
te tedy „Marina“ ještě upravit a porovnat
te ho dlouhým článkem? Oh, to bude
velmi krásné. Ale představte si jen,
že teď čte můj rukopis v redakci
někdo, koho velice miluji - Mladý,
který zastupuje teď Kravila. Mne to
případá zrovna jako ironie osudu.
Vše „vládně“ máme, je
velmi chvaly hodná, a ještě jste ji ka-

Die Daten
mittels
tigten
Namen
gaben
in Bruchform), 4. der
5. die Stunde und Min
Udaje ve služebním z
vyhotovených stroj
značí: 1. jméno úřadu p
podací, 3. počet slov (p
sobu zlomku), 4. měsíc a
a minuty po

Dienstliche An
Služební ud

odpovíte

(Deutsch-böh)

chrátem, tedy musíte nezbytně poznati Hradec
Králové. Parky jsou zde skutečně moc
hezke, a s některých bodů se vyjímá
mesto velmi malebné. A v okolí jsou
mista, která patří k nepopisovanému
v Čechách, jako Kras se starými
krásně položenými kláštery, Branná
výšmi sechami a hrobkou hrabat
Štěpánka a s pískovými údolím
Labe, které je tam ještě plná rok-
kosná řeka - Mám zdejší krajinnou
bec ráda, je sice úplně plochá, alespoň
v bezprostředním okolí, ale tak svěží
a milá se svým rozlehlym líkáním
a aljemi krásných zelených stromů.
Ale předpokládám, že v tom "krajinném"
něm "ranice" jsou zahrnutí také
lidé, a také bytosti, Spola Severánky,
Spola nevěst Dryady -

Mnoho pozdravů -
Hradec Kr. Elise nábr. 325 u p. Kasparové A.F.
* Víte, že jsem
jako dobrý
vlastenecký
"Přirodeček"

Die Telegraphenverwaltung
hinsichtlich der ihr zur
oder Bestellung übergebenen
keine wie immer geartete Verant
práva telegrafní vůbec neručí
tamy odevzdané jí ku dopravě a
ručení.

Aufgenommen von _____ (au. Leg. Nr. _____)
Prüfer _____ (wa. l. Nr. _____)
am 1913 _____ um _____ Uhr _____ Min.
dat. 1913 _____ / 20 _____ / 0 _____ / 0 _____ / 0 _____
durch _____
_____ / 0 _____ / 0 _____ / 0 _____ / 0 _____ / 0 _____
_____ / 0 _____ / 0 _____ / 0 _____ / 0 _____ / 0 _____

ndon

Die Daten der eingehenden Eingänge der Apparates ausgeliefert werden: 1. den Namen des Beamten, 2. die Wortzahl (in Bruchform), 4. den Monats, 5. die Stunde und Minute der Utdaje ve služebním záhlaví telegramů, vyhotovených strojem písmenkovým, značí: 1. jméno úřadu podacího, 2. číslo podací, 3. počet slov (případně ve zlomku), 4. měsíc a den a 5. hodinu a minuty podání.

Gattung:
Druck:

Eingangsnummer:
Došel pod čís.: 6201

Die Telegraphenverwaltung hinsichtlich der ihr zur oder Bestellung übergebenen keine wie immer geartete Verantwortung telegrafní vůbec neručí rany odevídané ji ku dopravě a ručení.

23 prag =

= pp 10 = joup = dr sebesta ujezd

Dienstliche Angaben:
Služební udání:

Telegramm — Telegram

Aufgenommen von: 10/23
Prüfer: 10/23
durch: 10/23

aus — z

.+ london 4214 15 19 8/35 =

{ aufgegeben am } 1911 { um } { Uhr } { M. } { Montag }
{ podán dne } { 10 } { 23 } { 10 } { 23 } { 10 } { 23 }

odpovíte 3 stmary abbots terrace kensington london

= f .+

Die Daten im dienstlichen Eingange der mittels Typendruckapparates ausgearbeiteten Telegramme bedeuten: 1. den Namen des Aufgabebesetztes, 2. die Aufgabennummer, 3. die Wortzahl (eventuell in Bruchform), 4. den Monatsstag und 5. die Stunde und Minute der Aufgabe.

Udaje ve služebním záhlaví telegramů, vyhotovených strojem písmenkovým, značí: 1. jméno úřadu podacího, 2. číslo podací, 3. počet slov (případně ve způsobu zlomku), 4. měsíc a den a 5. hodinu a minuty podání.

Gattung: /
Druh: /

Eingangsnummer: 1239
Došel pod čís.: 1239

= dp sebesta ujezd 23 prag

Die Telegraphenverwaltung hinsichtlich der ihrer oder Bestellung über keine wie immer ge...
Správa telegrafní služby gramy odevzdane ji...
ručení.

Dienstliche Angaben:
Služební udání:

Telegramm — Telegram

aus — z

Aufgenommen von: /
Prüft z: /
am / 191 / um / Uhr / M. /
des / o / hod. / m. / pol.

Durch: / 3 ☆ Kunerth

hannover 48: 13 23/3 7/16 n

{ Ch. } / { aufgegeben am } / 191 / { um } / { Uhr } / { M. } /
{ Nr. } / { podán dne } / { o } / { hod. } / { m. } / { pol. }

- ppor: jste neodpovedel ? prijedu az odpovedue = 8 .+

Übernimmt die Vorbereitung der Telegramme in Buchform. Die Angabe der Stunde und Minute der Aufgabe. Die Angabe der Anzahl der Zeichen, die Anzahl der Buchstaben, die Anzahl der Wörter, die Anzahl der Zeilen und die Anzahl der Minuten der Aufgabe.

Gattung: *1225* [redacted] Nummer: *1613*
 Drück: [redacted] bod čís.:

= rp 18 = dr sebest a 23.

Ujezd prag =

Die Telegraphenverwaltung übernimmt die Vorbereitung der Telegramme in Buchform. Die Angabe der Stunde und Minute der Aufgabe. Die Angabe der Anzahl der Zeichen, die Anzahl der Buchstaben, die Anzahl der Wörter, die Anzahl der Zeilen und die Anzahl der Minuten der Aufgabe.

Dienliche Angaben
 Službu odant:

Telegramm — Telegram

aus z

Preis 34
 23/3 Kunerth

Loehne westf bhf 261 14 23/3 12,35 s

verste tomn co slysitl ? telegrapyte hannover hauptbahnhof = f .+

Tento podnikový list slouží ke frantování telegramů od-
 kromě těch, které jsou určeny k doručení v 42 hodin od okamžiku
 podáního příjmu. Je-li třeba telegramy v 42 hodin od okamžiku
 příjmu doručit, musí na nich být zapsáno slovo "příjem" a
 doplněno. Všechny se telegramy čítají se poplatky podniků a
 3 místech, kde je to vyžadováno, musí obsahovat nápis
 "příjem" a musí být vyřazeny z seznamu telegramů, které jsou
 určeny k doručení v 42 hodin od okamžiku příjmu.

Telegramm. — Telegram.

Telegraphenamt }
 Telegrafní úřad }

Zur Nachricht: Frankierte Telegramme können auch in Brief- und pneumatische Sammel-
 kasten hinterlegt werden.
 Pripomenuti: Frankované telegramy lze vložiti též do schránek na psaní a schránek pneu-
 matických.

Die Anweisung kann zur Frantierung des Anwe-
 sungsgramms oder eines beliebigen anderen Telegramms in der
 42 Tagen verwendet werden. Wenn die Taxe des Telegramms in der
 Anweisung zur Aufgabe bezeichnen, so muss die Taxe des Telegramms in der
 Anweisung über dem Namen des Telegramms des Werks
 in dem oder in Postmarken nachgelesen werden.
 Wird die Anweisung innerhalb einer auf den Tag ihrer
 Ausstellung folgenden Frist von 3 Monaten unbenutzt an die
 Telegraphenamt zurückgeschickt, so wird der für die Aus-
 stellung des Telegramms zurückgezahlte Betrag dem Absender des Ursprungs-
 telegramms zurückgegeben.

Za Eing. Nr. } 1225
 K teleg. dost. pod čí. }
 Eing. Lfg. }
 na línii } 34
 via _____

Anweisung — Poukázka

(6 Wochen gültig — 6 týdnů platná)

zur unentgeltlichen Aufgabe eines nach dem Gebührensatz für 18 Worte mit der Taxe
 zu bezahlenden Telegramms, oder, vypočetné dle sazby za 18 slov v obnosu

von K 08 h. sage pravím berechneten Telegrammes.

Ursprungstelegramm Nr. } 21 aus } Soehne vom 23. 12. 1911
 Původní telegram čís. } z } ze dne }
 am 23. 12. 1911
 dne }
 am }
 dne }

Ausgefertigt durch: Vychotová:

Freeda